Milliyet
ÇOCUK
29 Eylül 1980 • Sayı: 39 • 20 Lira

Her hafta
Milliyet
ÇİZGİ-ROMAN
dergisi
armağan ediyoruz

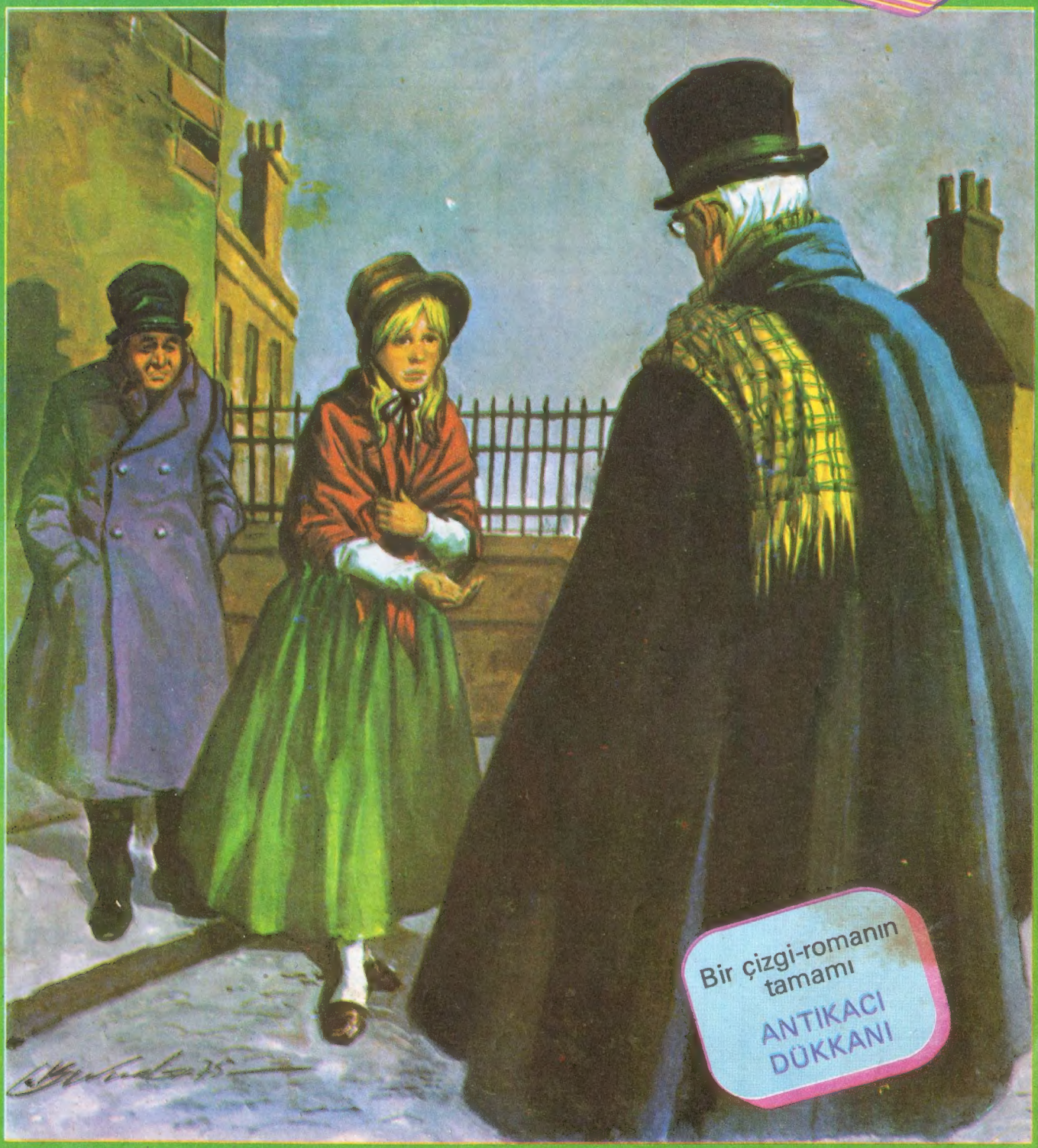

TEMEL REİS

© King Features Syndicate, Inc., 1977. World rights reserved.

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

29 Eylül 1980
1980 / Sayı 39 / Sıra 382

Sahibi:
Milliyet Gazetecilik A.Ş adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Yönetmeni:
TÜMER ARGIN

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni:
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Gazetesi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone ve Satış için Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL.
6 ay: 507 TL
Uçakla:
1 yıl: 1092 TL
6 ay: 546 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

Dizgi:
Milliyet Gazetesi

Baskı:
Milliyet Ofset Tesisleri

Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL

bizden size

ÇOCUKLAR, her hafta sizlerle olmak ve sizlere ilginç ve değişik ürünler sunabilmek en baş ereğimiz. Bu nedenle bu sayımızı da, sizlerden aldığımız yanıtlar, sizlerin istek ve dilekleriniz doğrultusunda düzenledik.

ÖYKÜMÜZ, Şevket Yücel'den... Daha önce de öykülerini sizlere sunduğumuz yazar, bu kez sizlere, "Bahçedeki Yılan" adlı ilginç bir öykü yazmış. Seveceğinize inandığımız bu öyküyü 8. sayfada bulacaksınız.

HER geçen gün, okurlarımızca daha büyük bir ilgi çeken, "Çevre Gazetesi" bu hafta da genç bir gazetecinin ürününü sunuyor. Nizamettin Taylan Bilgiç arkadaşımız, "Köy Halkı Göç Ediyor" adlı yazısıyla bu sayımızın, **Çevre Gazetesi**'nde...

UZUN bir süredir dergimizin ortasında yayımladığımız çizgi-klasiklerin arasında dünyaca ünlü kitapların çizgi-roman biçimini sunduk. Bu sayımızda da, yine dünyaca ünlü bir romanın çizgi-roman biçimi yer alıyor: Antikacı Dükkânı... "İki Kentin Öyküsü", "Oliver Twist" gibi romanların yazarı Charles Dickens'in bu yapıtını ilgiyle okuyacağınıza inanıyoruz.

SEVİLEN çizgi-romanlarımızdan, "Pembe Tavşan" bu kez **Telefon** serüveniyle karşınızda. Ilginç tavırları ve inanılmaz zekâsıyla herkesi kendine hayran bıraktıran foto muhabiri Pembe Tavşan'ın serüvenlerini izlemeyi unutmuyorsunuz değil mi?

Pembe Tavşan

GELECEK Pazartesi yeni bir sayımızda buluşmak üzere şiirlerinizi, öykülerinizi, resimlerinizi ve eleştirilerinizi bekler, esenlik dolu bir hafta dileriz.

OKURUN SESİ

ŞEYDA AYDIN *(İstanbul)*
● Red Kit'in yayınlanmamış serüvenlerini, yayınlamanız çok güzel. Başka ilginç serüvenler varsa? Bunları da yayımlar mısınız?

ALEV TAŞÇI *(Bursa)*
● Dergilerinizde yayımlanan bilmeceleri: Sürekli çözmeye çalışıyorum. Ama her zaman çözemiyor, merakla yeni sayının çıkmasını bekliyorum. Acaba daha değişik bilmeceler koymayı da düşünüyor musunuz?

AHMET GÜNAY *(Ereğli)*
● Çevre Gazetesini çok seviyorum. Mırnavın serüvenleri, ve çevre sorunlarına bakışı da çok ilginç, başka serüvenlerini de yayınlar mısınız?

CEMAL TARI *(Adıyaman)*
● Dergiyi çok seviyorum. Öykü, şiir, resim dallarında yeni bir yarışma düzenler misiniz?

NECATİ MIHÇI *(Gaziantep)*
● Türk bilgilerinin yaşam öykülerini anlatan diziler neden yapmıyorsunuz? Yaparsanız memnur olurum.

CADI NİNE

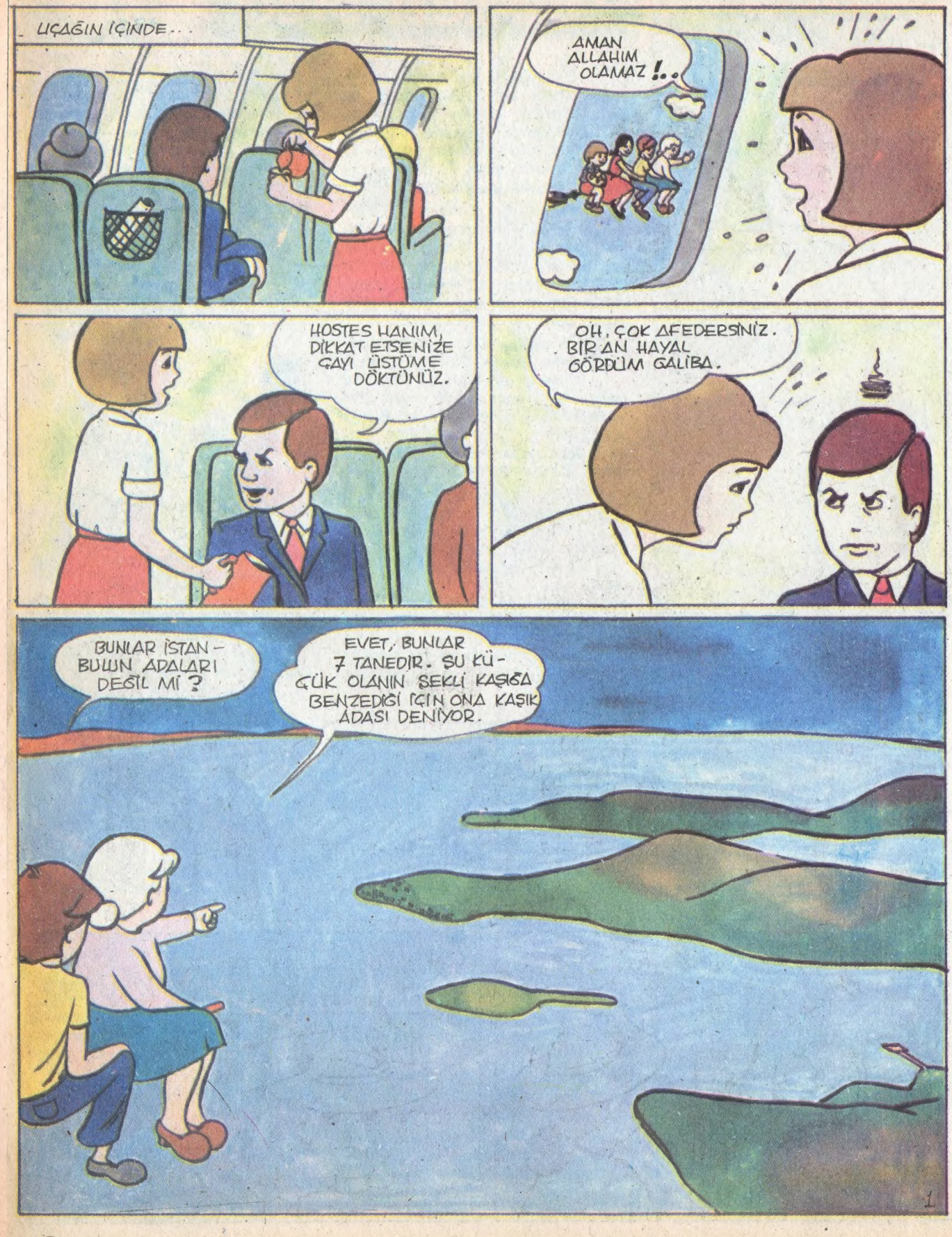
UÇAĞIN İÇİNDE...
AMAN ALLAHIM OLAMAZ!..
HOSTES HANIM, DİKKAT ETSENİZE GAYI ÜSTÜME DÖKTÜNÜZ.
OH, ÇOK AFEDERSİNİZ. BİR AN HAYAL GÖRDÜM GALİBA.
BUNLAR İSTANBULUN ADALARI DEĞİL Mİ?
EVET, BUNLAR 7 TANEDİR. SU KÜÇÜK OLANIN ŞEKLİ KAŞIĞA BENZEDİĞİ İÇİN ONA KAŞIK ADASI DENİYOR.
1

YAZAN VE ÇİZEN : DEMET DEĞER İNANÇ

KÜÇÜK DOSTLARIM, BURADAN GERİ DÖNÜYORUZ ARTIK.
ŞİMDİ NEREYE GEÇİYORUZ, BİLİN BAKALIM?
ŞU SULTANAHMET CAMİİ, HANİ MAVİ ÇİNİLERİ ÜNLÜ OLAN. AMA OBÜRÜNÜ TANIYAMADIM.
NASIL TANIYAMAZSIN, AHMET? AYASOFYA O!
ASLINDA KİLİSE OLARAK YAPILMIŞ. TÜRKLER İSTANBUL'U ALDIKTAN SONRA MİNARELER İLÂVE EDİP CAMİ YAPMIŞLAR. ŞİMDİ MÜZE OLARAK KULLANILIYOR.
YİNE BOĞAZDAN GEÇİYORUZ.
EVET AMA BU KEZ ANADOLU YAKASI ÜZERİNDEN.
BENİM KARNIM AÇIKTI.
KANLICANIN ŞEKERLİ YOĞURDU ÜNLÜDÜR. YEMEK İSTER MİSİNİZ? HEM DE BİRAZ DİNLENMİŞ OLURUZ.
3

4

DEVAMI HAFTAYA

BAHÇEDEKİ YILAN

ŞEVKET YÜCEL

O yıl da bahar geldi. Bağlar, bahçeler, yamaçlar beklediklerine erişmenin sevincini duydular. Kuşlar, böcekler, tüm canlılar sevindi. Toprakta yürüyenler, gökte uçanlar bir düğün şenliğini yaşar gibiydiler. Ağaçlar çiçeklerini dökmüş, yapraklar büyümeye durmuştu. Karşımızdaki ekinlerin dalgalanmasına bakar hoşlanırdım. Böyle günlerde köyümüzde ancak yaşlılarla küçük çocuklar kalırdı. Bir gün babam sayrılandı. İşine gidemedi. Ben de evde kaldım. Öğle sonuydu. Evimizin çıkmasından bahçemize baktım. Serçeler dallara konup konup uçtular. Kimileri de o dallardan hiç ayrılmak istemiyordu. Ağaçların üstünde bir çift ak kelebek dolandı durdu. Yel esti, yapraklar oynaştı. On iki yaşında bir çocuk olarak kendimi kuşların, kelebeklerin, ağaçların yerine koydum. Onların gözüyle baktım insanlara. İnsanları düştükleri acılardan kurtarmak istedim. Sonra onlar da görevlerini yapıyorlar diye avuttum kendimi.

Evimizin böğrüne ben doğunca babam bir kavak dikmiş. O kavak gökyüzüne doğru boylanıp gitmişti. Gövdesi belimden daha kalındı. Şöyle böyle üç metre yüksekliğindeki budanan yerinde fışkınlar uzamış, bu fışkınların köküne bir kuş yuva yapmıştı. O kuş yumurtalarının üstünde günlerce yattı. Zaman zaman yuvasından ayrılıp karnını doyurarak geri geldi. Günler sonra sarı tüylü üç yavru kuş gördüm yuvada. Baktım. Uzaktan uzağa sevdim onları. Birbirlerine sokulmuşlar ağızları açık bekliyorlardı. Çok geçmedi, ana kuş ağzında getirdiği taneleri o açılan ağızlara ayrı ayrı bırakarak geri döndü. Belki sekiz on kez öylece gidip geldi. Onların rahatını bozmak istemedim. Bahçeye indim. Anamla birlikte diktiğimiz domates, biber, patlıcan çitillerine baktım. Yavaş yavaş büyüyorlardı. Soğanlar, sarmısaklar epeyce boyvermişti. Bunların hepsinde alınterimiz vardı. Hava iyice ısınmıştı. Bahçenin kıyısındaki kayısının gölgesinde oturdum. Yanımdaki otları yoldum. Kokularını sevdim. Avucuma aldığım nemli toprağı sıktım. Kokladım. Karşımdaki taşın üstünde bir kerketenkele bana baş salladı. Acaba ne demek istiyor diye düşündüm. Komşu evden bir kadın sesi geldi. O ses ağaçların dallarına vurdu, parçalandı. Tavuklar gıdakladı. Yumurtlayacakları belliydi. Canım kayısıyla konuşmak istedi. "Kayısı kardeş," dedim. "Neden böyle sessiz duruyorsun? Haydi bir şeyler söyle de konuşalım. Kayısı sessizdi. Ama ben onun sessizlik içinde dediklerini anlıyordum. Şöyle diyordu. "Çocuk kardeş, beni bu toprağa baban dikti. Sulandıkça damarlarım toprağa yayıldı. Üstüme gün vurdu. Yapraklarım yeşerdi. Çiçeklendim. Tam dört yıl oldu buradayım. Bu yıl meyvelerim bol. Bunların hepsi sizin için. Duyanlar duyar beni, sevenler sever."

Oturduğum yerden yekindim. Eve gittim. Anam saç üstünde yufka ekmek pişiriyordu. Ekmeklerden birini dürüm edip bana verdi. Gene evimizin çıkmasına gittim. Gözlerime başı dumanlı dağlar ilişti. Sonra bahçedeki kayısı bana "günaydın," dedi. Onun ardından kuşlar da aynı günaydını yinelediler. Biraz da dallarına çıktığım, meyvelerini yediğim incir ağacına baktım. Oradan gözlerim kavaktaki kuş yuvasına kaydı. Ana kuş yoktu. Yavru kuşlardan biri eksikti. Belki aşağıya düşmüştür diye kavağın altına baktım. Orada gözüme bileğim kalınlığında, boyumdan daha büyük bir boz yılan ilişti. Karnı şişkindi. Yassı kafasının yanlarındaki gözleri kırmızıya çalan boncukları andırıyordu. Bu görüntüyle her yanım buz gibi oldu. Hiç değilse öbür kuşları kurtarmak için koşarak evin arka kapısından çıktım. Orada değnek yerine geçecek bir odun buldum. Saçlarım dikelmişti. Kavağın yanına gittiğimde yılanı göremedim. Geri döndüm. Babamla anama gördüğümü anlattım. Babam, "Sen sabırlı ol oğlum," dedi. "O yılan değilmi ki dadanmış, gene gelir. Sana düşen görev elindeki değnekle kavağın berisindeki taşın ardında beklemektir. Yılan kavağa dolanıp çıkarken ona kolayca dersini verebilirsin.

Babamın dediği doğruydu. Baş-

ka çıkış yolu yoktu. Ancak o gün geleceğini sanmıyordum yılanın. Kayanın ardında beklemedim. Gene evin çıkmasındaydım. Ana kuş yavru kuşlarayem getirdi. İkisinin ağzına gagasını dayayıp verdi. Üçüncüsünü aradı, bulamadı. Durmadan acı sesler çıkarıyordu. Olduğu yerde kanatlarını çırptı. Sonra kavağın yöresinde dönerek yiten yavru kuşu aradı. Aradı ya bulamadı. Bir ara taşların üstüne kondu. Çevresindeki her yeri küçücük gözleriyle sü süzdü. Gene göremedi. Uçup yuvasına gitti. Benden yana bakarak düşünüyordu. Göğsü ak, kanatlarının uçları sarıydı. Tutup öpesim gelmişti onu. Salt onu değil, yavru kuşları da öpmek istiyordum. En sonunda ana kuşa bir şeyler demek gereğini duydum. "KUş kardeş" dedim, "iyi kardeş, özlü kardeş! Ben ne sana, ne de yavrularına kıyarım. Olsa olsa anam gibi severim sizi. Sana şu dediklerimi iyi dinle. Yavru kuşun birini yılan yuttu. Sen görmedin. Ben de görmedim ama karnı şişkindi. Beni görünce kaçtı. Sen hiç üzme kendini. O yılana bir daha yavru kuşları yutturmayacağım.

Ana kuş bana güvenle bakıyordu. Devrisi gün kayanın ardında bekledim. Zaman geçiyor, yılan gelmiyordu. Bahar gününün öğle sıcağı bastı. Kavağın altındaki otlar arasından hışırtılar geldi. Az sonra o boz yılanı gördüm. Kavağa çıkmasını bekliyordum. Biraz çıkınca elimdeki değnek görevini yapacaktı. Boz yılan kavağın dibine gelince başını yekindirdi. Kırmızı boncuklara benzeyen gözleri ışıladı. Bir sağa, bir sola baktı. Kuşkuluydu. Ne kötü bakışlardı onlar. Bunu gören kavak, otlar, bahçe, incir ağacı, diktiğimiz sebzeler, o cansız dediğimiz taşlar da üzüldü. Yılan çevresinde kimseyi göremeyince kavağa sarıldı. Onu gören ana kuş kanatlarını şaklattı. Yılanın gelmesini engellemek için ona doğru saldırıyor, tekrar geriye dönüyordu. Yavrukuşlar acıklı sesler çıkardı. Yuvanın içinde büzülüp kaldılar. Gökyüzü inip inip kalkıyordu. Doğadaki renker değişti. Elimdeki değneği kullanmanın zamanı gelmişti. Tam o anda kavağın gövdesine ak tüylü kedimizin atıldığını gördüm. Kediyle yılan yere düştüler. Yılanın boynu kedinin dişleri arasındaydı. Kedi yılanı ağzında sürükleyerek bahçenin altına götürdü. Bir sabah yavru kuşlar kanatlarını çırparak uçtular. Bir daha oraarda yılan görmedim. Böylece kuşların da güvenle yaşayacağı günler gelmişti, Sevilesi günler...

HALİT KIVANÇ
SİZLERLE

SAKATLAR OLİMPİYADI

HOLLANDA'da bir süre önce yapılan olimpiyattan söz etmek istiyorum. Şimdi bir an şaşıran ve "Olimpiyatlar Moskova'da yapılmamış mıydı?" diye kendi kendine soranlarınız olduğu muhakkak. Doğru... Modern Olimpiyatların 22ncisi Sovyetler Birliği'nin başkenti Moskova'da düzenlendi. Ama aynı sıralarda Hollanda'nın Arnheim kenti de bir olimpiyada sahne oldu. "Sakatlar Olimpiyadı"ydı bu... Bazı gazetlerimizde bu konu ile ilgili haberler, hatta fotoğraflar da çıktı. Gözünüze iliş-memiş olabilir. Aslında tüm dünya basınında da yayınlandı ama öteki olimpiyatların heyecanı içinde belki fazla yer bulmadı. Aslında Arnheim Olimpiyadı, bir bakıma Moskova Olimpiyadı'ndan daha önemli, daha ilginçti.

Düşünün ama... Bir dolu sakat insan... Birinin kolu yok, ötekinin bir bacağı yok, birinin gözleri görmüyor, bir başkasının kulakları duymuyor, bazısı bir değil, iki, hatta üç organından yoksun... Fakat sapasağlam sporcular gibi, sıçrıyor, atlıyor, koşuyorlar hepsi...

Gözleri görmeyen bir kız. Hem de anadan doğma görmüyor. Fakat koşuyor. Hem de ne hızlı... Kazanıyor koşuyu... Tek fark, arasıra kolundan tutan, onu pistten dışarı çıkmaktan alıkoyan bir antrenörü var yanında... Bir başka gözleri görmeyen kız sporcu da, yüksek atlıyor. Evet, geriliyor, çıtayı geçiyor. Daha önce gelip birkaç kez çıtayı elliyor. Mesafeyi hesaplıyor gidip gelerek... Birkaç antrenman... Ve atlıyor.

Ya bir bacağı olmayan atletin yüksek atlayışı? İnanılmaz görmeden... Ve gene bir bacağı olmayan koşucu... Hem de nasıl koşuyor tek ayakla... Bir çocuğun bacağı takma. Fakat takma bacakla katılıyorlar sürat koşusuna... Nereye bakarsanız ilginç bir tablo.

Sakatlar Olimpiyadı, gerçekten çok olumlu bir girişim... Zaman zaman düzenleniyor. Böylece insanoğlunun kaderin cilvesi karşısında boyun eğmeyeceği anlatılmak isteniyor. Daha doğrusu boyun eğmemesi gerektiği konusunda ders veriliyor. Kader bize kötü oyun oynayabilir. İşte o kötü durumda da insanoğlu boynunu bükmeyecektir. Hayır, diyecektir. Başını ve sesini yükseltecektir. Azmedecektir. Azmiyle de büyük güçlükleri yenecektir. Bir organı sakat diye hayata küsmeyen insanların Olimpiyadıydı bu... O sakat durumlarında da sağlamlar gibi spor yapabilirlerdi. Bunu gösteriyorlardı dünyaya... Sakatlar Olimpiyadı'nı düzenleyen sağlam insanlar, her şeyden önce insanlığa, topluma büyük hizmette bulunmuş oluyorlardı. Sakatlara umut veriyorlardı. Onları azmederek zoru başarmaya yöneltiyorlardı. "Ben sakatım, benim için spor bitti" dedirtmiyordu onlara... Aksine "Benim de yapabileceğim sporlar var. Hatta ben de sağlamların yaptığını yapabilirim. Yeter ki çalışayım, azmedeyim" düşüncesini yerleştiriyordu sakatlara... Onlar da inanıyor, başarıyordu.

Azimle, umutla neler yapabilirdi insan? İşte Sakatlar Olimpiyadı bunun canlı anıtıydı. Ünlü düşünürler yıllar önce ne güzel söylemişlerdi: "Her şeyin yok olduğu anda bile umut vardır... Umut, inanmanın anasıdır... Umutsuz kalınca bile hiçbir şeyden umut kesmeyin. Umut da bir çeşit mutluluktur..." Umut ve azmetmek... İşte Sakatlar Olimpiyadı, umudunu yitirmeyenlerin ve azmedenlerin ortaya koyduğu büyük yapıttı.

Ne zaman sıkılırsanız, bir şeyi yapamayacağınızı zannederseniz, umudunuz kırılırsa... O zaman Sakatlar Olimpiyadı'nı getirin aklınıza... Bir bacağı olmayanın ya da iki gözü görmeyenin koştuğunu, yüksek atladığını düşünün!... İnsanın azmedince, umudunu koruyunca "olmaz"ı olur hale getireceğine inanın!... "Sakatlar Olimpiyadı", aslında sağlam insanlara çok ders verdi.

MAY YAYINLARI

ÇOCUK DİZİSİ
(Yıldız Kitaplar)

1. Mişka (Şolohov)	Ederi	40.-TL.
2. Küçük Trampetçi (Arkadi Gaydar)	"	60.-"
3. Ayılar Yönetimde (Dino Buzatti)	"	50.-"
4. Güneşe Doğru (Jack London)	"	40.-"
5. Bomba (Ömer Seyfettin)	"	50.-"
6. Bizim Sınıf (Goscinny)	"	50.-"
7. Bizim Sınıfın Oyunları (Goscinny)	"	50.-"
8. Yol Arkadaşım (Gorki)	"	40.-"
9. Makar Çudra (Gorki)	"	40.-"
10. Bizim Sınıf ve Evdekiler (Goscinny)	"	50.-"
11. Noel Şarkısı (Dickens)	"	60.-"
12. Peter Pan (J.M. Barrie)	"	60.-"
13. Bizim Sınıf Tatilde (Goscinny)	"	50.-"
14. Mutlu Prens (Oscar Wilde)	"	40.-"
15. Küçük Boksör (Jack London)	"	40.-"
16. Kulağımdaki Küçük Çan (Yalvaç Ural)	"	40.-"
17. Kuyruğu Zilli Tilki (Nihat Behram)	"	40.-"
18. Kelile ve Dimme (Beydaba)	"	60.-"
19. Bizim Sınıfın Serüvenleri (Goscinny)	"	50.-"
20. Korkulu Bir Gün (Yalvaç Ural)	"	50.-"
Bilgi Dizisi :		
1. Sorunların Dili (Derleme)	"	60.-"

MAY YAYINLARI ÇOCUK DİZİSİ
Yıldız Kitaplar
Babiali Cad. No: 19/6 Cağaloğlu/ISTANBUL Tel: 27 71 61

Çeşitli hayvan resimleriyle süslenmiş takvimler çok ilgi çekiyor...

HAYVAN TAKVİMLERİ

Yılbaşı yaklaşırken kitapçıların çoğunu rengarenk takvimler kaplar. Manzara, çiçek, çeşitli hayvan resimleriyle bezenmiş bu takvimler bütün bir yıl boyu evimizin duvarlarını süslerler.

Takvimlerde en çok işlenen konulardan biri de hayvanlardır. Bu gerçeği gözardı etmeyen bir Alman yayımcı, geçtiğimiz günlerde yeni yıl için bir takvim hazırladı. Takvim, bütünüyle hayvan resimlerinden oluşuyor.

Biz de çok sevimli bulduğumuz bu takvimdeki resimler için bir sayfa ayırmayı, bu resimleri sizlere sunmayı uygun bulduk. Evet! Gülen bir at, yerde kızak kaymaya çalışan yaramaz bir maymun, yavrusunu kulakları arasına almış bir anne köpek, yerde yatan domuzun üzerinde oynamaya çalışan oğlaklar hep bu takvimde yer alıyor...

Leonardo da Vinci'den

YILAN VE KUŞLAR

Sürüde artık eskisi kadar çok kuş yoktu. Her gün birkaç kuş esrarengiz bir biçimde kaybolup gidiyordu. Diğerleri farketmiyorlardı bile bunların yokoluşlarını. Sürünün önderi bu olaylara bir açıklama getiremiyordu.

Bir sabah önder sürünün önünde uçmaktan kaçınıp en geride kaldı. Böylece arkadaşlarını daha iyi gözleyebilecekti.

Her zamanki gibi kuşlar ilerdeki bir ormana doğru uçmaya başladılar. Bir tepenin üzerinden aşarken önder sürünün sanki büyük bir rüzgara tutulmuş gibi dalgalanıp dağıldığını gördü. Ama çok geçmeden hepsi yeniden bir sıraya girdiler ve uçuşlarını sürdürdüler. Ama en gençlerden ikisi yanlış bir yöne doğru uçmaya başladılar. Sanki görünmez bir güç onları o yana doğru çekiyordu.

Tam o sırada önder yılanı gördü. Çok uzun ve birçok boğumluydu.

Her sabah yılan çimenler arasına saklanıyor ve sürünün geçmesini bekliyordu. Ağzını açıp havayı şiddetle içine çekiyor, bu arada kuşların birkaçı da bu hava akımıyla yılanın çenesinin içine giriyorlardı.

Tehlikeyi anlayan akıllı önder sürüsünü ertesi günden başlayarak başka tepenin üzerinden uçurmaya başladı ve böyelce yılan o günden sonra boşu boşuna kuşları bekledi durdu.

ÖRÜMCEKLERLE KIRLANGIÇ

Örümcek tam üç kez iki ağacın arasına gümüş telli ağını kurdu ama her seferinde de şakacı bir kırlangıç ortasından delip geçti.

"Neden beni rahat bırakmıyorsun?" diye yakındı örümcek, "Sana ne yaptım ki ben?"

"Sen kötü bir yaratıksın" diye yanıtladı kırlangıç, "Bu senin ağın bir ölüm tuzağıdır!"

"Peki sana ne demeli?" diye sordu örümcek. "Hep ağzın açık uçmaz mısın, önüne gelen böcekleri yutmak için? Bense büyük bir çaba gösterip kendi telimle kendi emeğimle kusursuz bir ağ örüyorum. Buraya yakalanan av da benim ödülüm oluyor."

TIRTIL

Bir yaprağın üzerine yerleşmiş bir tırtıl çevresine bakınıp, böceklerin bitip tükenmek bilmeyen devinimlerini izliyordu. Böceklerin kimi şarkı söylüyor, kimi zıplıyor, kimi uçuyor, kimi de koşuyordu. Zavallı tırtıl, onun yapabileceği hiçbir şey yoktu. Ne şarkı söyleyecek sesi, ne uçacak kanadı ne de koşacak gücü...

Büyük bir güç harcayarak kıpırdanıyordu ama bu öylesine yavaş bir devinimdi ki... Bir yapraktan diğerine geçmesi sonunda sanki dünyayı dolaşmış gibi yorgun düşüyordu.

Buna karşın kimseleri kıskandığı yoktu. Kendinin bir tırtıl olduğunu biliyordu. Tırtılların incecik teller üreterek büyük bir beceriyle kendilerine güzel bir ev yapmak zorunda olduklarının bilincindeydi.

Büyük bir hevesle çalışmasını sürdürdü.

Sonunda tırtıl sıcak ipek bir kozanın içinde buldu kendini. Dünyayla hiçbir ilişkisi kalmamıştı artık...

"Peki şimdi n'olacak?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Şimdi bekle" diye yanıtladı bir ses onu. "Biraz sabır ve bekle. Göreceksin!"

Tam zamanında tırtıl uykusundan uyandı. Artık bir tırtıl değildi ama...

Kozadan bir çift güzel parlak renkli kanatla çıktı ve göğün derinliklerine doğru uçtu gitti...

Hayvan Masalları

BAYKUŞLARLA TAVŞAN

Bir ağaç tünemiş iki baykuş bir tarlada koşuşturan tavşanı gözlüyorlardı.

"Zavallı yaratık" dedi baykuşların biri. "Eve gidecek yüreği bile yok!"

"Neden?" diye sordu öteki baykuş.

"Çünkü korkuyor..."

"Kendi evine gitmekten mi?"

"Evet, tavşanlar böyledir." dedi ilk konuşan baykuş. "Tüm yaşamını korku içinde sürdürür. Şimdi yaz geçti. Yapraklar dökülüyor. Ama tavşanın ağaçlara bakacak cesareti bile yok. Çevresine yağan bu altın renkli yaprak yağmurunun bile farkında olmayacak biçimde sağa sola koşup duracak."

"Kimbilir ne kadar korkak!"

"Evet öyle. Ve böyle deliler gibi koşuşup durduğu için de, sonunda ya bir tuzağa yakalanacak ya da bir avcı onu tüfeğiyle vuracak."

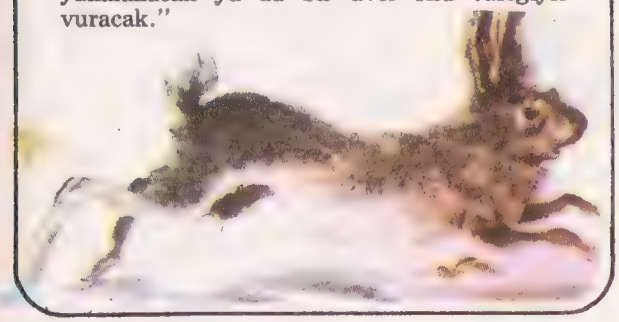

KIRLANGIÇLA YARASA

Yarasa damın hemen altındaki duvara asılmış duruyordu. Başını güçlü güneş ışınlarından korumak için kanatlarının arasına almıştı. Güneş batıncaya dek böyle kalmak zorundaydı.

Sonunda güneş battı. Ortalık kararmaya yüz tuttu. Yarasa başını kanatlarının arasından çıkarıp çevresine bakınmaya başladı.

"Nihayet" dedi, **"Bu iğrenç güneş ışınları kayboldu. Artık gözlerimi açıp uçabilirim."**

Evine gecikmiş bir kırlangıç duvarın üzerinden uçuyordu.

"Biliyor musun" dedi yarasaya, **"Sen tıpkı bir kusur gibisin. Kusur doğruluğun yanında barınamaz. Doğruluk güneş gibidir. Sen kör olma korkusuyla ondan saklanırsın. Güneş doğruluk gibidir. Eğer ona bakarsan seni kör eder!"**

PANTER

Ağacın dallarından hızla yukarı annesinin yayına tırmanan küçük bir maymun "Anne" diye bağırdı, "Biraz önce dünyanın en güzel aslanını gördüm!"

Annesi eğilip aşağı baktı ve "O bir aslan değil" diye yanıtladı. "Bir aslan olamayacak kadar uzun bacaklı ve ince bedenli. Hayır,

"Oh, çok çok güzel!" diye içini çekti küçük maymun.

"Evet çok güzel tabii," dedi annesi, "Hem o da biliyor ne denli güzel olduğunu. Tüm hayvanlar hayranlıkla arkasından koşarlar panterin... Ama yüzünü gördükleri zaman da dehşet içinde kalırlar. Çok korkunç bir görünümdür!"

bu bir aslan değil bir panter! Derisinin üzerindeki siyah beneklere iyi bak!"

"Dikkatli ol oğlum! Panter çok açıkgözdür. Hayranlarının kendini izlediğini anlayınca yüzünü görüp korkmamaları için başını onlardan yana çevirmez. Sonra birden bire, şimşek gibi döner ve en yakın avına dişlerini geçirerek öldürür."

Turistik yönleriyle

BAŞTAN BAŞA TÜRKİYE

ÜLVİ OKAR

EDİRNE

ÖNEMLİ bir sınır kentimiz olan Edirne, Osmanlı İmparatorluğuna da yıllarca başkentlik etmiştir. Binlerce yıldan beri insanların yaşadığı Trakya Bölgesi'nde Edirne'ye ilk yerleşenlerin, Orta Asya'dan gelen Traklar olduğu bilinir. Ama kente adını veren Roma İmparatorları'ndan Hadriamus'tur. M.S. 3'üncü yüzyılda, buralara kadar uzanan imparator, çevreyi pek beğendiği için, yeni bir kent kurmuş ve kendi adını vererek Hadrianapolis demiş. Zamanla bu ad Adrianopl halini almış ve kent Türklerin eline geçtikten sonra Adrianopl döne dolaşa Edirne haline gelmiş ve sonunda Edirne onun yerine geçmiştir.

Edirne'nin başkentliği ve önemli tarihi yapıtları kadar **Kırkpınar Güreşleri** de ünlüdür. Her yıl Haziran ayının ikinci haftasında yapılan bu yağlı güreşlere Türkiye'nin her yerinden güreşçiler kadar özel misafirler de davet edilir. Hem de (Kırmızı dipli mumla). Dilimizde özel bir yeri olan bu kırmızı dipli mumla çağırmak, önemli kişilerin mutlak süurette bulunmalarını rica etmek anlamına gelir. Kırkpınar güreşleri için yollanan davetiyelerin içine dipleri kırmızı birer mum da konur. Kırkpınar Güreşleri yağlı güreştir. Belki biliyorsunuzdur, güreşçiler güreşe başlamadan önce tüm vücutlarına zeytinyağ sürerler. Belden aşağı kısımlarını da deriden yapılan (Kıspet) denilen bir tür pantolon örter. Fakat bu kıspet te yağlanır. Bu nedenle yağlı güreş çok zordur. çünkü güreşçiler birbirlerinin neresini tutarlarsa elleri kayar durur. Güreş davul zurna eşliğinde sürer gider. Beraberlik yoktur. Yenişene kadar sürer. Eskiden Kırkpınar güreşleri Ahırköy Çayırı denen yerde yapılırdı. Fakat sonradan burası sınırlarımız dışında kaldığından güreşler "Sarayiçi" denen meydanda yapılır Kırkpınar'a güreşlerinin efsanesini de öğrenmek uister misiniz?

KİMLİK KARTI

Yüzölçümü: 6.174 Kilometrekare
Trafik No: 22
İl'in toplam nüfusu: 337.898
İlçeleri: Enez, Havsa, İpsala, Keşan, Lalapaşa, Meriç, Uzunköprü
Denizden yüksekliği: Ortalama 60 metre
Komşu İlçeleri: Kuzeyde Bulgaristan, Doğuda Kırklareli ve Tekirdağ, Güneyde Ege Denizi, Batıda Yunanistan
Kurtuluş Günü: 25 Kasım

Öyleyse dinleyin:

Daha İstanbul fethedilmeden önce, Süleyman Paşa komutasında (Orhan Gazi'nin büyük oğlu) kırk asker Rumeli'nin fethine katılmak için büyük bir sal'la Trakya kıyılarından Domuz Hisarı'na çıkmışlar. Burayı ele geçirdikten sonra içerilere doğru akına başlamışlar. Asıl ordunun öncüleri olan bu kırk yiğit, hem düşmanla savaşıyor hem de fırsat buldukça yağlanıp güreşiyorlarmış. Anlatışa göre, içlerinden ikisi her gün güreş tuttukları halde bir türlü birbirlerini yenemezlermiş. Gene bu iddialı güreş sürerken, bir gün, bugünkü Edirne'nin 10 kilometre yakınında, Ahırköy Çayırı'na varmışlar. Tabii güreş yine başlamış. Artık bu kez işin sonuna varmağa and içmişler, kim kimi yenerse, öteki ustasının elini öpecek, bu iş te bitecek. Güreş saatlerce sürmüş, sonuç yok. Gece olmuş, ay çıkmış iki pehlivan birbirini bırakmıyor. Güreş devam ediyor. Sabaha karşı ikisi de yere yığılmışlar. İkisi de hem galip hem mağlup... Fakat arkadaşları bir de ne görsünler yenişemeyen iki pehlivan, gerçekten birbirlerini yenemeden ölüp gitmişler.

Bunun üzerine iki yiğit pehlivanı oraya gömen arkadaşları, yollarına devam etmişler ve gerekli zaferleri kazandıktan sonra, dönüşte gene aynı yere gelmişler. Bir de ne görsünler, arkadaşlarını gömdükleri ağacın çevresinden kırk tane pınardan buz gibi sular akıp duruyor. İşte Kırkpınar buradan çıkmış ve 6000

yıldır bu güreşler aynı bölgede yapılıyor.

Edirne'deki tarihî yapılardan en eskisi **Ulucami**'dir. Emir Süleyman Çelebi tarafından 1403 yılında yaptırılmaya başlanmış, Çelebi Sultan Mehmet tarafından tamamlatılmıştır. Bir adı da, Eski Cami olan yapı, çok kubbeli cami türündedir. İki minaresi vardır. Kentin kuzeydoğusunda tepe üzerindeki **Muradiye Camii**, 2'nci Sultan Murat tarafından Mevlevihane olarak yaptırılmış (1436 yılı), sonra cami haline getirilmiştir. Bazı kayıtlara göre o devirlerde bu caminin musluklarından abdebt alanlara sıcak su akıtılırmış. Çinileri çok güzeldir. **Üç Şerefeli Cami**, 2'nci Sultan Murat tarafından 1438-1442 yılları arasında yaptırılmıştır. Camiin duvarları çıplak taş olarak bırakıldığı için çok eski bir yapı etkisi uyandırır. Değişik görünümde dört minaresi vardır. Kuzey bölümünde olanı burmalı biçimdedir. Adını camiye veren "Üç Şerefeli Minare" nin her şerefesine ayrı bir merdivenle çıkılır ve kimse birbirine raslamaz. Yüksekliği 67 - 72 metre arasında olduğu sanılır.

Ünlü Türk mimarı Sinan'ın, en büyük yapıtı ve ustalık dönemi eseri kabul edilen **Selimiye Camii**, yalnız Edirne'nin değil, Türkiye'nin de en güzel ve ünlü tarihî yapısıdır. Karayoluyla Edirne'ye yaklaştıkça belli bir uzaklıktan Selimiye'yi görmeye başlarsınız. Fakat uzaktan ilk bakışta iki minareli gibi görünür. Çünkü iki minaresi birbiri arkasına yerleştirilmiştir. İyice yaklaştıktan sonra dört minare de ortaya çıkar. Osmanlı Padişahı 2'nci Selim'in isteğiyle tam altı yılda tamamlanan camiin ibadete açılış tarihi 1574 veya 1575 yılıdır. Kesin tarihi belli değildir. Ana bölümünün üzerindeki kubbe, sekiz örme sütuna oturmaktadır ve dünyanın en büyük kubbelerinden sayılan Ayasofya'dan 4 metre daha yüksek, 3 metre daha geniştir. Bu işlerden anlayanlara göre, Selimiye Camii'nde ne uyumsuz ve fazla bir taş, ne eksik bir taş bulunabilir. Her şey o kadar iyi düşünülüp ayarlanmıştır ki, seyreden ve inceleyenler şaşkınlık içinde kalırlar. İçerisinde bulunan paha biçilmez değerdeki çinilerin büyük bölümü, 1878 savaşlarında, Edirne'yi işgal eden Ruslar tarafından kırılıp dökülerek sökülmüş ve Moskova'ya kaçırılmıştır.

2. Beyazıt Camii ve Külliyesi, 1484-1488 yılları arasında inşa edilmiştir. Başta bir "Darüşşifa" olarak düşünülen ve yapılan bina, sonradan halkın isteklerine uyularak bir cami ekiyle genişletilmiştir. Darüşşifa bildiğiniz gibi akıl ve ruh hastalıklarının o devir için çok ileri bir sistem olan çalışma ve müzikle tedavi edildiği bir hastane gibidir. Mimarı Hayrettin'dir. Bütün yapı 100 tane kubbeden oluşur ve cami de bunun içinde, 21 metre çapındaki kubbesiyle, uyumlu bir yer alır. Akıl hastaları bölümünde, ele geçen bilgilere göre, hastalar müzikle, su sesi ile, moral verilerek, bir işte çalıştırılarak ve ilaçla iyileştirilmekteydi. Bu anlattıklarımız camilerin en önemlileridir. Edirne'de bunlardan başka daha çok cami bulunur.

Kervansaraylara gelince, Kanunî Sultan Süleyman devrinde Rüstem Paşa tarafından yaptırılan **Rüstem Paşa Kervansarayı** Mimar Sinan'ın yapıtıdır. İki katlıdır. 80 odası ve altında 20 dükkânı vardır.

Otel haline getirilmiştir. **Ekmekçioğlu Ahmet Paşa Kervansarayı** halk arasında (Ayşe Kadın Hanı) adıyla da anılır. Bugün kapalıçarşı gibi kullanılan **Bedesten**'e gelince kentin merkezindedir. Çelebi Sultan Mehmet tarafından 1422 yılında yaptırılmıştır. İçinde 36, dış kısmında da 64 dükkân bulunur ve Edirne'nin önemli bir alışveriş yerini oluşturur.

Edirne'ye gidecek olursanız Uzunköprü'ye görmemezlikten

Edirne'ye gidecek olursanız Uzunköprü'yü görmemezlik etmeyin sakın. Yapıldığı dönemde dünyanın en büyük ve uzun köprüsü bugün bile kullanılmaktadır. Mimar Muslihiddin ve kalfası Mehmet Usta tarafından 2'nci Sultan Murat'ın emriyle yapılmıştır. Tam 16 yıl çalışılıp 1443 yılında işletmeye açılmıştır. Uzunluğu 1254 metredir. 174 adet kemerden oluşur, genişliği 7 metreye çok yakındır. İnişli çıkışlı bir köprüdür. Bu nedenle kemerlerinden en büyüğünün yüksekliği 13, bir kısmının 9, diğerlerinin de 5 metredir.

Edirne köprülerinin en eskisi **Gazimihal Köprüsü**'dür. Bizans döneminde Mihael Paleologos tarafından yaptırılmıştır. Büyük tamirini Gazi Mihal Bey yaptırdığı için onun adıyla anılır. Boyu 750, eni 6 metredir. 26 kemerden oluşur.

Edirne'nin şarkılara göre, (boyacısı) birincidir ama, siz gene oraya giderseniz **devayımisk** denen badem ezmesini arayıp, yeyin. Her yerde badem ezmesi yapılıp satılır, ama Edirne'ninkinin tadı başkadır. Bukentimizinözellikle **beyaz peyniri** de çok ünlüdür. Bir de çeşitli meyve şekli verilmiş çok renkli **mis sabunları** da hediyelik eşyalar arasındadır.

TEST TEST

DOĞRU MU? YANLIŞ MI?

Aşağıdaki soruların doğru, ya da yanlış olduklarını bulabilir misiniz?

1. Bir Balkan ülkesi olan Bulgaristan'ın para birimi Leva'dır. Doğru mu? Yanlış mı?
2. Güney Amerika kıtasında yer alan ve kahve üretimiyle dikkati çeken Brezilya'nın para birimi Cruzerio'dur. Doğru mu? Yanlış mı?
3. OECD, yani, Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Teşkilâtı, 1961 yılında kurulmuştur. Bu teşkilâtın amacı Güney Amerika'da ortak bir kalkınma örgütü kurmaktır. Doğru mu? Yanlış mı?
4. Osmanlı İmparatorluğu ile, Avusturya, Polonya ve Venedikliler arasında yapılan Karlofça anlaşması 1699'da imzalanmıştır Doğru mu? Yanlış mı?
5. Süveyş Kanalı 1869'da hizmete açılmıştır. Doğru mu? Yanlış mı?
6. Türkiye, konum olarak 36'ncı ve 42'nci paraleller arasında yer aldığı için iklimi, "yarı-tropikal"dir. Doğru mu? Yanlış mı?
7. Türkiye içinde doğup, yabancı denizlere dökülen akarsularımızın başlıcaları arasında Fırat, Dicle ve Aras yer alıyor. Doğru mu? Yanlış mı?
8. Karadeniz kıyılarımızda girinti ve çıkıntı yoktur. Kefken Adası gibi bir-iki kayalık dışında, hiç de ada bulunmaz. Doğru mu? Yanlış mı?
9. Çapı 5.800 kilometre olan, Pluton güneş sisteminin en uzak gezegenidir. Doğru mu? Yanlış mı?
10. Hacmi, dünyanın 812 katı olan, Satürn gezegeni, dünyamızdan beş kez daha geniş bir halkayla kuşatılmıştır. Doğru mu? Yanlış mı?

ARMAĞANLI SORULAR

Sevgili çocuklar, 34. sayımızdaki, "Armağanlı Sorular"ın doğru yanıtları: 1) Yunus Emre, 2) Bakır olacaktı. Doğru yanıtları gönderen arkadaşlarımız arasında çektiğimiz kurada, aşağıda adları yazılı okurlarımız, birer kitap kazandılar.

1. Sema Özcan (Eskişehir), 2. Mehmet Altan (Konya), 3. Ali Ekiz (İzmir), 4. Hikmet Uraz (Kayseri), 5. Hasan Kaya (Tekirdağ), 6. Naci İm (İstanbul), 7. Semra Kara (Ankara), 8. Mine Öztürk (Adana), 9. Numan Şen (Edremit), 10. Yalçın Koşan (Bursa).

1. 1836 yılında yapılan; İstanbul'un Eminönü ve Karaköy semtlerini birleştiren. Uzunluğu 477, genişliği 25 m. İlk yapısı ahşap olup sonradan 1870 yılında, bir İngiliz şirketi tarafından bugünkü biçimine getirilen, her sabah erken saatlerde açılarak Haliç'e giriş ve çıkışı sağlayan köprünün adı?

2. Yazılı biçimde, ilk Türk şiirini yazan ve Asya kökenli olan ozanımızın adını biliyor musunuz?

ÜÇ YANLIŞ

Aşağıdaki metinde üç yanlış var. Bakalım bulabilecek misiniz?

Kuyrukluyıldızlar, güneş çevresinde dönen gök cisimleridir. Toplam yoğunlukları, dünyanın yoğunluğunun 1/10'unu geçmez. Kuyrukluyıldızların içinde en çok tanınanı, Jüpiter kuyrukluyıldızıdır.
Kuyrukluyıldızların başlarının çapı genellikle 50.000-250.000 km. arasında değişir. Kuyruk uzunluğu 320.000.000 km'ye erişebilir. Dünyamızın uydusu olan birçok kuyrukluyıldız vardır. Ay, güneşin çevresinde döndüğü gibi, dünya ile birlikte güneşin çevresinde de döner. Bu dönüş sırasında ayın yörüngesi, dünya ile güneş arasına raslayınca, ayın gölgesi dünyaya düşer. Bu olaya kuyrukluyıldız tutulması denir. Olayın öteki adı da, güneş tutulmasıdır.

BEN NEYİM?

İkiçeneklilerin turpgiller familyasından bir bitki türü. "Karnabit" ya da "Çiçek Lahanası" da denir. Yaprakları lahanaya benzer. Etlenmiş çiçek sapları sebze olarak yenir. Vitamin bakımından zengindir. Ilık iklimde ve nemli topraklarda yetişir. Bir kış sebzesidir. Kış boyunca sofralarımızdan eksik olmayan bu bitkinin adını acaba anımsıyor musunuz?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

DOĞRU MU? YANLIŞ MI?: 1. Doğru, 2.Doğru, 3.Yanlış, 4.Yanlış, 5.Yanlış,6.YANLIŞ; 7.Doğru, 8.Yanlış. BEN NEYİM2: Protoplazma. GENEL KÜLTÜR: 1.a,2.d,3.b,4.b,-5.c,6.b,7.d,8.c,9.a,10.c,-11.c,. BEN KİMİM?: Sir Walter Scott. BEN NERESİYİM?: Arnavutluk.

GENEL KÜLTÜR

1. O dönemde kâğıt olmamasına karşın, eski Mısırlılar birçok kitap yazmışlardı. Acaba Mısırlıların kitap yazmak için hangi maddeyi kullandıklarını biliyor musunuz?
a) Pirinç
b) Kenevir
c) Papirüs
d) Kendir

2. Gobi Çölü nerededir?
a) Afrika'da
b) Kuzey Amerika'da
c) Somali'de
d) Moğolistan'da

3. Astrofizik neye denir?
a) Uzaydaki hareketleri inceleyen bilimdir
b) Uzayı inceleyen bilimdir
c) Dünyayı inceleyen bilimdir
d) Dünyanın iklimini inceleyen bilimdir

4. Dünyamıza en uzak gezegen hangisidir?
a) Merkür
b) Venüs
c) Plüton
d) Satürn

5. Penisilini kim bulmuştur?
a) Sir Alexander Volta
b) Sir Ian Fleming
c) Sir Alexander Fleming
d) Sir Alexander Lamb

6. Titanik transatlantiği ilk yolculuğunda Güney'in soğuk sularına gömüldü. Acaba bu felâketin kaç yılında meydana geldiğini biliyor musunuz?
a) 12 şubat 1912
b) 12 şubat 1921
c) 12 şubat 1922
d) 12 şubat 1913

7. Charles Lindbergh Atlantik Okyanusu'nun üzerinden tek kişilik uçağıyla uçabilen ilk insandı. Acaba Linbergh'in bu uçuşu kaç yılında yaptığını biliyor musunuz?
a) 21 mayıs 1927
b) 21 mayıs 1967
c) 21 mayıs 1957
d) 21 mayıs 1947

8. Trafik ışıkları üç renkten oluşmuştur. Acaba bu renkleri söyleyebilir misiniz?
a) Kırmızı-Mavi-Yeşil
b) Kırmızı-Mavi- Sarı
c) Kırmızı-Sarı-Yeşil
d) Kırmızı-Yeşil- Siyah

9. Sakalının rengiyle anılan, birçok öykü kitabında da bu biçimde anılan ünlü korsanın adı nedir?
a) Mavi korsan
b) Kara Korsan
c) Mavi Sakal
d) Kara Sakal

10. Turuncu rengi elde etmek için, hangi renkleri karıştırmak gerekir?
a) Kırmızı-Yeşil
b) Kırmızı-Mavi
c) Kırmızı- Sarı
d) Kırmızı-Beyaz

11. Dergimizde çizgi klasiğini okuduğunuz, "İsviçreli Robenson Ailesi" adlı romanın yazarı kimdir?
a) Daniel Defoe
b) Johann Wyss
c) James Hilton
d) John Grolswothy

12. "Büyük Umutlar" adlı yapıtın, çizgi-roman biçimini dergimizde okumuştunuz. Acaba bu romanın yazarını biliyor musunuz?
a) Anthony Hope
b) Charles Dickens
c) Lew Wallace
d) R.D. Blackmore

13. Gelmiş geçmiş en büyük sporcu sayılan Pele'nin ülkesini biliyor musunuz?
a) Arjantin
b) Brezilya
c) Uruguay
d) Peru

BEN KİMİM?

24 yaşında padişah oldu. Babası öldüğü zaman 5 yaşındaydı. Tahta amcasının oğlu Üçüncü Selim geçmişti. Şehzade Mahmut'tan 22 yaş büyük olan bu padişah, kahramanımızı kendi oğlu olmadığı için kendi oğlu gibi yetiştirdi. Bizzat kendisi ders verdi. Böylece Selim'in düşünceleriyle yetişen kahramanımız orduda bir yenilik yapma düşüncesinde idi.

1808 yılında tahta geçti. Yeniçeri Ocağını da kaldıran, 30'uncu padişah olarak anılan bu padişahın adını biliyor musunuz?

BEN NERESİYİM?

Orta Avrupa'da bir dağ dizisiyim. Polonya, Çekoslovakya, Romanya ve Sovyetler Birliği topraklarında 1500 kilometre uzunluğunda ve 12.80 kilometre genişliğinde bir yay çizerim. En yüksek tepem, "Tatra" dağıdır (1665 metre). Ormanlarla kaplı olan dağ sıralarım bol miktarda yağış alır. Bu dağlardan birçok akarsu çıkar. Acaba benim hangi dağ dizisi olduğumu bulabildiniz mi?

akıllı bir gelecek için...

Yalnızca oynayıp eğlenmek için değildir oyuncaklar. Zekânın, akıl yürütebilme yeteneğinin ilk öğretmenidirler.
Düşünmeyi, zorlukları aşabilmeyi öğretir o minicik beyinlere.
Yaşamak oyuncak değil ciddi bir şeydir çünkü.
EVRİM'in zekâ geliştiren, eğitici oyun dizileri çocuklarınızın 'akıllı' yarınlara hazırlanmasında daima onlarla birliktedir.

evrim
bilimsel eğitim araçları
anonim şirketi
Valikonağı Cad. Mim Kemal apt. No:10
Kat:3 Nişantaşı-İstanbul
Tel: 46 10 78/79

LÜTFEN BİLGİ GÖNDERİNİZ
İSİM =
ADRES =

PUL KÖŞESİ

izzet kılınç

BURSA 80 POSTA PULLARI 3. ULUSAL GENÇLİK SERGİSİ

Bu hafta tekrar sizlerle birlikte olmanın sevinci içindeyiz sevgili çocuklar,

Güncel bir olayın meydana gelmesi ile "Kolleksiyon çeşitleri" adlı yazı dizimize bir hafta ara vererek, bu güncel olayı anlatmak zorunda kaldık. Gelecek hafta kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Bu hafta sizlere filatelinin meyvası olan, "Pul sergilerinden" bahsedeceğiz.

BİR filatelistin en büyük amacı, kolleksiyonunu büyütmek, bu büyük kolleksiyondan ayrı bir kolleksiyon meydana getirerek, bu kolleksiyonunu teşhir etmek, yarışmaya sokmak ve bu yarışma sonunda ödül kazanmaktır.

Pul sergilerinde verilen ödüllerin, maddi değerleri hemen hemen yok gibidir. Ama manevi değerleri çok yoksektir.

Pul sergilerine katılmak, derece almak kolleksiyonumuzun geliştiğini gözlerimizle görmektir. Aldığınız ödül ise, bunun ispat eden bir belgedir.

Önümüzdeki günlerde Bursa'da, "BURSA 80, POSTA PULLARI III. ULUSAL GENÇLİK SERGİSİ" düzenlenecektir.

BURSA 80, pul sergisi 3-10 Ekim 1980 tarihleri arasında Bursa ATATÜRK spor salonunda yapılacaktır.

BURSA 80, pul sergisi PTT Genel Müdürlüğü ve Türkiye Filateli Dernekleri Federasyonu'nun işbirliği ile organize edilmiştir.

BURSA 80, pul sergisinde teşhir edilecek kolleksiyonlar 5 şekilde sınırlandırılacaktır. Bunlar:

A—I) ONUR SINIFI:

Gençlerin eğitilmesi ve teşvik edilmesi amacıyla, organizasyon komitesi tarafından davet edilecek, Türkiye'nin en iyi kolleksiyonlarıdır. Bunlar yarışma dışı sergilenecek olup, sahiplerine birer "ONUR DİPLOMASI" verilecektir.

B—I) GENÇLİK ONUR SINIFI:

12-25 arasında olan gençlerden bu güne kadar katıldığı sergilerde vermey veya onur ödülü alan kolleksiyonlar, gençlik onur sınıfında sergilenecektir.

II) RESMI SINIF:

PTT Genel Müdürlüğü'nün sergileyeceği kolleksiyona aittir.

III) FİLATELİK YAYINLAR:

Yarışma dışı olarak ülkemizde yayınlanan filatelik yayınlar katılacaktır. Katılan yayınlara "İştirak Diploması" verilecektir.

IV) YARIŞMA SINIFI:

Bu sınıfa 12-25 arasındaki gençler:

12-13 yaş arası A grubu,
14-15 yaş arası B grubu,
16-18 yaş arası C grubu,
19-21 yaş arası D grubu,
22-25 yaş arası E grubu,

olmak üzere beş grupta olacaktır.

Toplu katılmalar D edilecektir.

Kolleksiyonlar her yaş grubuna göre, ayrıca aşağıdaki şekilde sınıflandırılacaktır.

A)— a) Türkiye,
b) Diğer ülkeler,
c) Posta tarihi,
d) Uçak,
e) Damga,
f) İlk gün zarfları,
g) Diğer,

B)— **Tematik veya konulu,**

Sergide kolleksiyonların değerlendirilmesi için, organizasyon komitesince yeter sayıda elemanlardan oluşacak bir jüri tayin edilecektir.

Sergi ödüllesi ise,

Yaşlarına bakılmaksızın sergiye katılan gençlerden en iyi 3 kolleksiyona, genel değerlendirme dışında ve üstünde birer özel "ONUR ÖDÜLÜ" verilecektir. Bu ödüller,

A— Sayın Ulaştırma Bakanı'nın koyduğu "BÜYÜK ONUR ÖDÜLÜ",

B— Sayın PTT Genel Müdürü'nün koyduğu, "PTT ONUR ÖDÜLÜ",

C— Türkiye Filateli Dernekleri Federasyonu sayın başkanının koyduğu "GENÇLİK ONUR ÖDÜLÜ"dür.

Bu ödülleri alanlara ayrıca madalya verilmeyecektir.

Bu 3 onur ödülü dışında, aşağıdaki puanlamaya göre, kolleksiyonlara aşağıdaki madalyalar, diplomalar, ve katılma belgeleri verilecektir.

Vermey Madalya	: 92—100 puan,
Gümüş Madalya	: 80— 91puan
Gümüş—bronz madalya	: 65— 79 puan
Bronz Madalya	: 45— 64 puan,
Diploma	: 33— 44 puan,
Katılma belgesi	: 32 ve daha aşağı puan

Sergiye katılan tüm kolleksiyon sahiplerini, şimdiden MİLLİYET ÇOCUK DERGİ olarak sonsuz başarılar dileriz.

Bu arada, Bursa ve yakın kazalarında oturan, tüm pul kolleksiyoncusu okurlarımızın BURSA 80, POSTA PULLARI III. ULUSAL GENÇLİK SERGİSİ'ni 3-10 Ekim 1980 tarihleri arasında mutlaka ziyaret ederek, bu sergiden bilgi alarak kolleksiyonlarını geliştirmelerini ve gelecek pul sergilerine katılmalarını tavsiye ederiz.

Haftaya, "Kolleksiyon Çeşitleri" adlı yazı dizimize, gelecek hafta kaldığımız yerden devam edeceğiz.

●

NOT: Bu yazının hazırlanmasında, BURSA 80, POSTA PULLARI III. ULUSAL GENÇLİK SERGİSİ, Özel Tüzüğü'nden faydalanılmıştır.

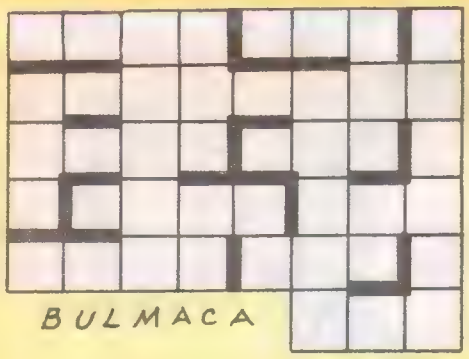

Çevre Gazetesi

ÇEVREMİZ EN DEĞERLİ VARLIĞIMIZDIR

KÖTÜ KENTLEŞME TARİH DEĞERLERİMİZİ BOZUYOR

Gördüğünüz resim Istanbul'da Sarıyer'de çekildi. Eski bir konağı iki aile paylaşmış. Bir aile kendi bölümünü olduğu gibi korumuş, öteki yeniden yaptırmış. Biri ahşap, biri beton. Bunun dışında ikisi de biribirinin aynısı. Sanki beton ev, ötekenin aynadaki görüntüsü.

Sizce hangisi daha güzel?

Kötü kentleşme eski ve güzel olan her şeyin yıkılmasına neden oluyor. Böylmece tarihî çevre bozuluyor.

ANKARA'DA ESKİ EVLER MÜZE OLACAK

Ankara Kalesi'nin içinde bulunan eski Türk evleri müze yapılacak. Böylece bunlar onarılarak yeçniden hayata kazandırılacak ve önemli bir kültür mirasımız korunarak saklanmış olacak.

Bu konuda açıklama yapan Profesör Türkkaya Ataöv, gerek kale içinde gerekse Ankara'nın başka yerlerinde çok degerli evler bulunduğunu, kentleşme canavarı bunları yok etmeden önce onları kurtarmak gerektiğini söyledi. Onarılan bu evler hem müze olarak kullanılabilecek, hem de buraları Türk ve yabancı ressamlara konuk evi olarak açılacak. Bu evlerde konuk kalan ressamlar yaptıkları bir tabloyu eve hediye edecekler, böylece müze daha da zenginleşmiş olacak.

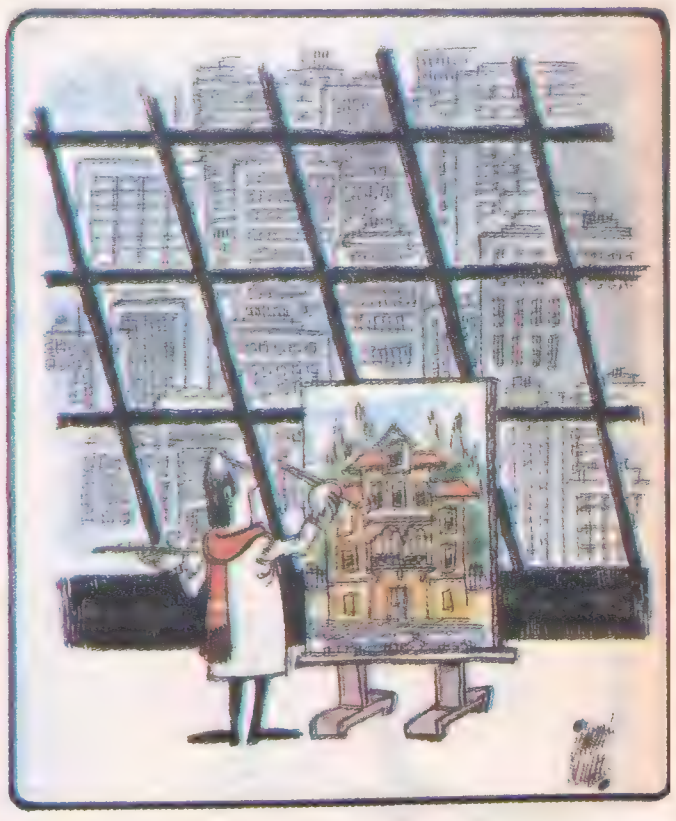

YERLEŞMELER TARIM ALANLARINI YOK EDİYOR

ZARARLI BİR UYGULAMA

Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Araştırmaları Bölümü'nden yapılan açıklamada yanlış bir uygulamaya dikkat çekildi. Açıklamaya göre ülkemizin en verimli tarım alanlarından bazıları kullanılamaz hale geliyor. Bunun nedeni hızlı kentleşme... Kentler durmadan büyürken halk evlerini tarım yapılan alanların üstüne kuruyor; fabrikalar da tarlalara yerleşiyorlar. Sonuçta, bu topraklardan bol ürün almak mümkün iken çok değerli alanlar tarım yapılamaz hale geliyor.

Açıklamayı yapan Toprak Araştırmaları Bölümü, önlem alınmazsa ileri yıllarda Türkiye'nin yeterince ürün yetiştiremeyeceğini ve açlıkla karşı karşıya kalacağını bildirdi.

KÖY HALKI GÖÇ EDİYOR

Genç gazeteci Nizamettin Taylan Bilgiç yazıyor

Çalışkanlar köyü Kapıdağ yarımadasında... Köyün önünde, deniz kıyısında asit sülfirik fabrikası ile Bağfaş fabrikası var. Bunların saldığı dumanlar birleşerek Çalışkanlar köyüne doğru yöneliyor. Yıllardır bu dumanların etkisinde kalan Çalışkanlar çöle benzedi. Ağaçlar ve otlar kurudu. Kırmızı tozların etkisiyle çevrede toprak kıpkırmızı olmuş. drumd Köy halkı yavaş yavaş göç etmeye başladı, çünkü Çalışkanlar yaşanamaz hale geldi.

Ayrıca fabrika atıkları denize de karışıyor. Bu kesimde denizin rengi bile kırmızılaşmış...

ÇEVRE BULMACASI

Yukarıda, gazetemizin başlığının solunda bulmacanın boş kutularını görüyorsunuz. Kalın çizgiler sözcüklerin bittiği kutuları gösteriyor. Yapmanız beklenen şey, 19 sözcüğü bu kutulara uygun biçimde yerleştirmek. Sözcükler şunlar:

TEMİZ	TEZ	TOZ
CIVA	MUM	DDT
LEKE	ZOR	UR
ANAMUR	BALIK	ASLA
DUBA	KİR	ANA
PLANKTON	PAS	VE
		AK

mırnav *Yazan ve çizen : Sinan Gürdağcık*

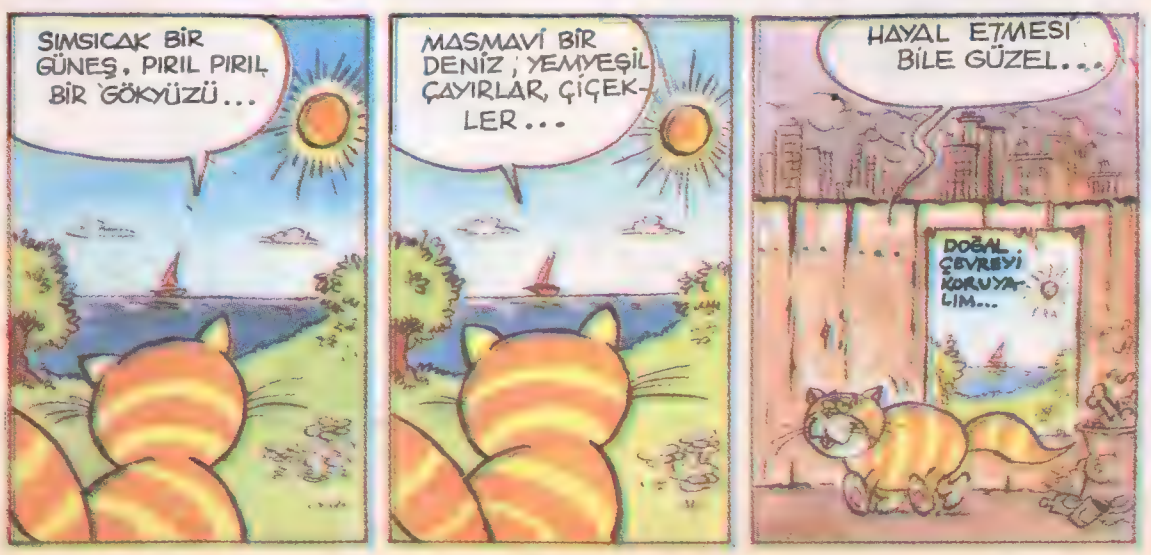

HAFTADAN HAFTAYA

KENTLERİMİZ

Kentlerimiz durmadan kalabalıklaşıyor; çünkü kentlere her gün yeni yeni insanlar geliyor. Bu yüzden de konut bulma büyük sıkıntı haline geldi. Kentlerimizin en büyük derdi konut sorunu.

Bu durumda kentin dışında, uygun alanlarda, bol sayıda, yepyeni ve düzenli konutlar yapmak gerekiyor. Oysa bunun tam tersi gözleniyor. Eski evler yıkılıp yerine yenileri yapılıyor. Örneğin 3 katlı evin yerine 5 katlı ev yapılıyor. Kazanılan kat sayısı yalnızca 2. Oysa çok fazla para harcanmış oluyor. Hem yıkılan binanın kullanılmaz hale gelen malzemesi, hem de yeni yapının giderleri yalnızca 2 kat kazanmak için sokağa atılmış oluyor. Ulusumuz değerli malzemeleri yitirmiş oluyor. Ayrıca tarihî değeri olan birçok yapı da yok ediliyor. Üstelik kentin içinde yaşamak zorlaşıyor. Ne bahçe kalıyor, ne de ağaç!

ÇEŞİTLEME

KURŞUNKALEM

KURŞUNKALEMİN atası olan fırçalı kamışlara Latince penicillus denirdi. Bu sözcük küçük kuyruk anlamına gelirdi. Yani kamışın ucundaki fırça kuyruk oluyordu.

Günümüzde kurşunkalem deyince aklımıza kuşkusuz başka bir şey geliyor. Günümüzdeki anlamıyla ilk kurşunkalem bundan 200 yıl önce kullanılmaya başlandı. 500 yıl önce kurşunkalemin temel maddesi olan grafit İngiltere'de bir maden ocağı olan Cumberland'da bulunmuştu.

Almanya'nın Nürnberg kentinde ünlü Faber şirketi 1760 yılında işlenmiş grafitten kurşunkalemi üretmeye başladı. Ancak bu kurşunkalemler halk arasında pek tutulmadı. Tahtanın içindeki grafitler çok sert ya da yumuşak oluyor ve işlek bir yazıyı engelliyordu.

1795'de N.J. Conte adlı bir sanayici birtakım çamurumsu maddelerle grafiti karıştırarak başka türlü bir kurşunkalem yapmayı denedi. Bu yöntem günümüzdeki tüm kurşunkalemlerin temelini oluşturdu.

Kurşunkalem sözcüğü yanlış yerleşmiş bir sözcüktür. Kalemin gövdesini oluşturan tahta bölümün içindeki ince uzun madde bilindiği gibi kurşun değildir. Bu maddenin özü grafittir.

Grafit bilindiği gibi tıpkı kurşun gibi bir yere sürüldüğü zaman siyah bir iz bırakır. Bu yüzden grafite kara kurşun da denir. İşte kurşunkalem sözcüğünün halk arasında yanlış olarak yaygınlaşmasının nedeni budur.

Kurşunkalem nasıl yapılır?

Önce grafit maddesi çamur ve suyla karıştırılır. Çamur ne kadar çok katılırsa kurşunkalem o kadar sert olur. Çamur ne kadar az konulursa kurşunkalem de o kadar yumuşak olur. Bu karışım belli bir yoğunluğa ulaştığı zaman bir presten geçirilir ve ince uzun bir görünüm alır. Bu yeni madde uzatılır, belli uzunluklarda kesilir, kurutulur ve büyük fırınlara atılır.

Bu arada grafitin kabı, tahta bölümü de hazırlanır. Çeşitli renklerdeki tahtalar, çeşitli uzunluklarda kesilir, hazırlanır. Bundan sonra ince uzun grafitler tahtaların içinde açılmış oluklara konur ve kurşunkalemin tahtasını oluşturan iki bölüm yapıştırılır. Bir büyük testere uzun çubukları çeşitli uzunluklarda keser ve bir başka makinada kurşunkalemin üstüne son cilası vurulur.

Günümüzde 350 tür kurşunkalem yapılmaktadır? Bunların hepsi de ayrı ayrı işlerde kullanılmaktadır. Örneğin siyah renkte yazan bir kurşunkalemin 17 ayrı çeşidi vardır. 72 ayrı renkte kurşunkalem yapılmaktadır. Bunlardan başka cam, giysi, film üstüne yazan kurşunkalemler de vardır. Bazı kalemler ise, örneğin yapıların üstüne yazıldığı zaman yıllar sonra bile izleri silinmemektedir.

Ya dolmakalemin tarihçesi?

O da çok eskilere gider. İlk gerçek dolmakalemin Mısırlılar tarafından yapıldığı kabul edilmektedir. Mısırlılar içi boş bir sapın ucuna bir bakır parçası bağlıyorlardı. İlk bilinen dolmakalem böyleydi. İlk elyazısı bundan 4000 yıl öncesine, eski Yunan'a uzanmaktadır. İlk Yunanlılar dolmakalem olarak maden, kemik, fildişi gibi maddelerden yararlanıyorlardı.

Ortaçağda ise kuş tüylerinden yararlanılmaya başlandı. Hokkalar içinde bulunan mürekkebe tüy kalemler batırılıyor ve böyle yazılıyordu.

Çelik dolmakalemler İngiltere'de 1780 yılında yapıldı. Ama bu tür kalemler pek tutulmadı. Günümüzde kullandığımız dolmakalemler ilk kez Amerika Birleşik Devletleri'nde 1880'lerde yapıldı.

ÇEŞİTLEME

ATEŞ NASIL BULUNDU?

ATEŞ ilk çağlardan beri insanların tanış oldukları bir olaydır. Avrupa'da insanların binlerce yıl önce yaşadıkları mağaralarda bulunan insan kemikleri ocak yerlerinden çıkarılmıştır.

Peki insanoğlu ateşi nasıl buldu? Bunu günümüzde yalnızca tahmin edebiliyoruz. Herhalde ilk insanlar ateşi kullanmayı bilmeden önce ateşi tanıyorlardı. Örneğin, ağaçlara düşen yıldırımlar yangınlar çıkarıyorlardı. Ancak insanlar bu ateşi nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı.

Mağaralarda yaşayan insanların ilk ateşi nasıl kullandıkları üzerine bazı tahminler yapabiliyoruz. Örneğin mağara insanları taşları birbirine sürterek kıvılcımlar çıkarıyorlar ve böylece kuru odun parçalarını tutuşturuyorlardı. Ama herhalde bu insanların ateşi kullanmayı öğrenmeleri için yüzyılar geçmesi gerekecekti.

Romalıların ve eski Yunanlıların başka yöntemleri vardı. Bu kavimler yakma camı adını verdikleri mercekleri ateş yakmada kullanıyorlardı.

İLK BANKA NE ZAMAN AÇILDI?

ANKALARIN tarihi oldukça eskiye uzanır. Eski Babil'de, Mısır'da ve Yunanistan'da bankacılık yapılıyordu. Gerçekte tapınaklar, aynı zamanda paraların saklanması amacıyla da kullanılıyordu. Roma'da İÖ 210 yılında paraların korunması amacıyla bir banka kurulmuştu.

Modern bankacılık 1587 yılında Venedik'te açıldı. Bu bankanın adı Banco di Rialto'ydu. Bu banka paraları alıyor, karşılığında da bir kâğıt veriyordu.

1619 yılında bu bankanın yerine Banco del Giro açıldı. Banco del Giro altın ve gümüş de kabul ediyordu. Depo edilen altın ve gümüşler para yerine de kullanılıyordu.

1609'da kurulan Amsterdam Bankası günümüzdeki bankalara benzer bir biçimde çalışıyordu. İngiltere'de ise 1694 yılında İngiliz Bankası kuruldu. Amerika Birleşik Devletleri'nde kurulan ilk banka olan Kuzey Amerika Bankası'nın kuruluş tarihi 1782'ydi.

İLK GAZETE NEREDE BASILDI?

GÜNÜMÜZÜN en yaygın kitle iletişim araçlarından biri olan gazete ilk kez nerede basıldı acaba?

Bu soruyu yanıtlayabilmek için 1300 yıl öncesine Çin'e gitmemiz gerekiyor. 600 yıllarında o zamanın hükümeti haberleri yayabilmek için Tçing Pao adlı bir gazete bastırmış. Bu başlık Başkent haberleri anlamına geliyormuş. Böylece hükümet önemli olayları halka duyurabiliyormuş.

Eski Roma'da da buna benzer hükümetin yayınladığı bir gazete varmış. Bu gazetenin de adı Günlük Olaylar'mış. Bu ikisi bildiğimiz ilk gazetelerdir.

16. yüzyılda insanlar parayla gazete alabiliyormuş. Venedik'te çıkarılan Notizi e Scritte adlı gazeteyi alabilmek için bir gazetta ödemek gerekiyormuş.

18. yüzyıldan sonra gazeteler daha düzenli çıkmaya başladı. Artık bu gazetelerde haberlerle birlikte yorumlar da yer almaya başladı. Dünyanın en büyük gazetelerinden biri olan The London Times ise 1785 yılında çıktı.

BUZUL ÇAĞI NE ZAMAN SONA ERDİ?

ÇOĞU kişi buzul çağının çok önceleri varolduğunu ve o zamandan bu zamana pek birşey kalmadığını düşünür. Ama yerbilimciler buzul çağının henüz sonuna geldiğimizi söylüyorlar. Grönland'da yaşayanlar ise hâlâ buz çağının koşulları altında yaşamaktadırlar.

Bundan 25.000 yıl önce Kuzey Amerika'nın ortalarında yaşayan insanlar yılın tüm günlerini buzlar ve karlar arasında geçiriyorlardı. İki kıyıyı birleştiren büyük buz duvarları bu kıtayı sarmıştı. Bu çağ, buzul çağının sonlarına işaret ediyordu.

Aslında bu durum iklimin çok soğuk olduğu anlamına gelmiyordu. O zamanki ısı günümüz Amerika'sının ısısından 10 derece düşüktü yalnızca!

Buzul çağı dört dönemden oluşuyordu. Her dönemde buzullar oluşuyor ve sonra Kuzey Kutbu'na doğru eriyordu.

PEMBE TAVŞAN

TELEFON

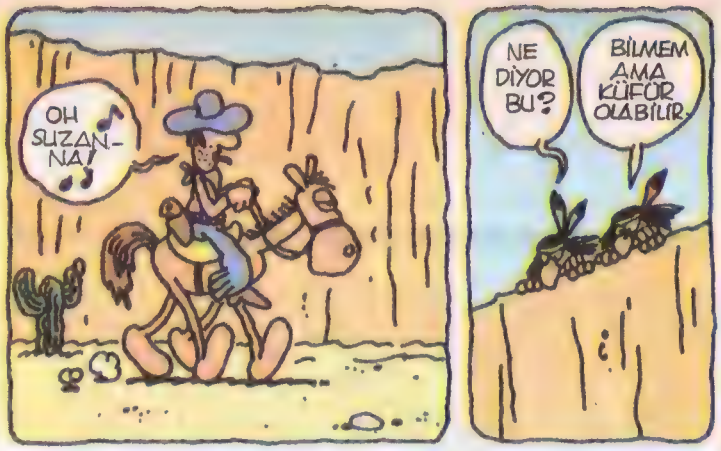

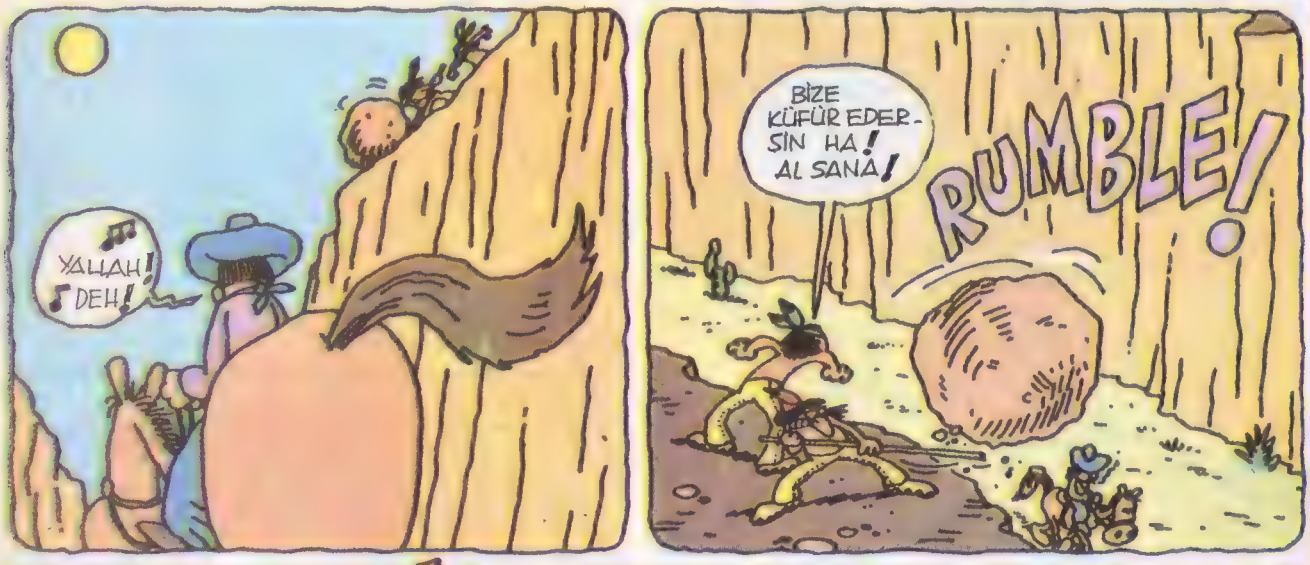

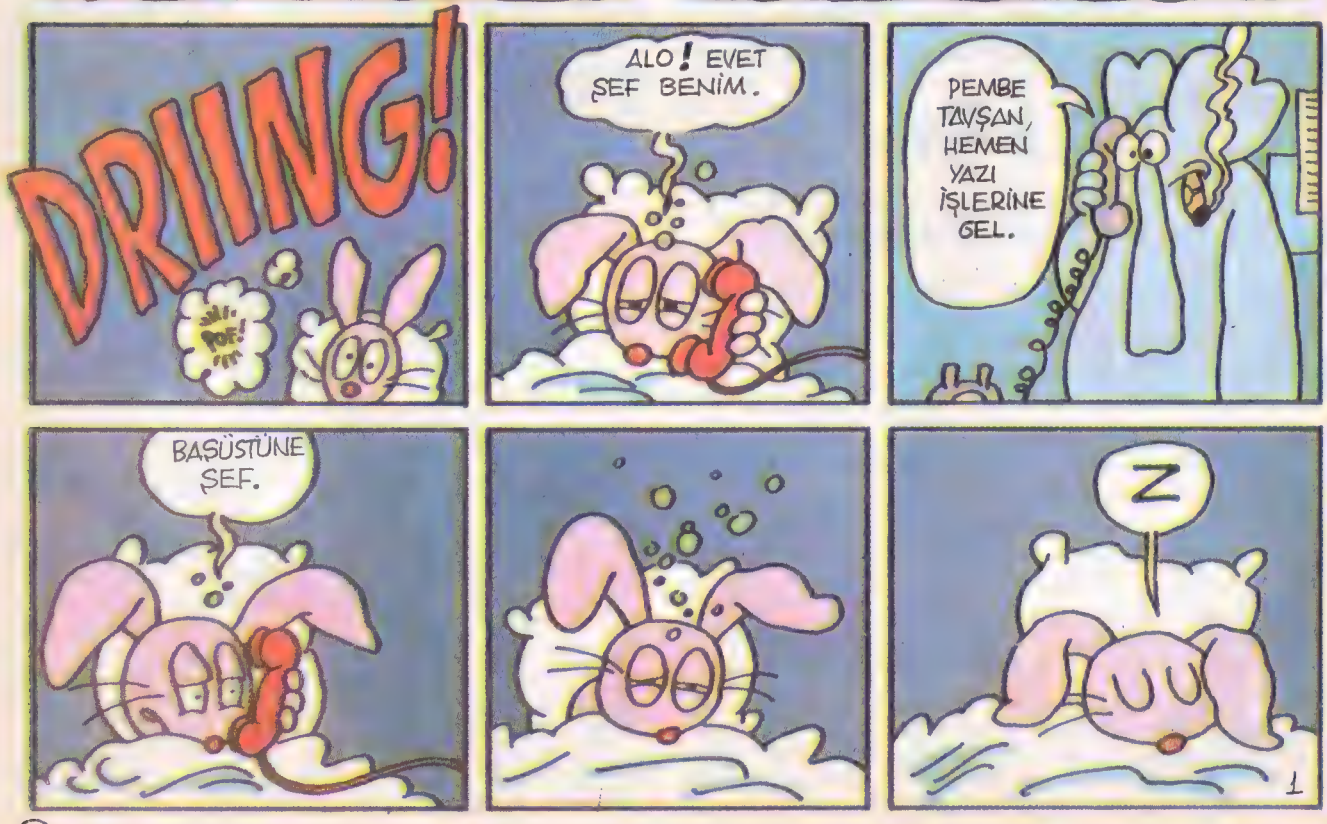

HADİ YAVRUM.
KAHRETSİN!.. ISKA GEÇTİK.
GRRR
BİRAZ DAHA ÖTEYE GİDELİM.
ONU GÖZDEN KAÇIRMA!
MANİTU CEZANI VERECEK!
AL BAKALIM SOLUK YÜZLÜ!
SWISH
DRIIING!
SANA YAZI İŞLERİNE GEL DEMEDİM Mİ?
DEDİN ŞEF.
Z
Z
OH SUZANNA.

BU KEZ ELİMİZDEN KURTULAMAYACAKSIN.
TAM GÖZÜNÜN ÜSTÜNE NİŞAN AL!
ZING! ZING!
MERAK ETME SEN...
DRLING!
SEN GELİYOR MUSUN, GELMİYOR MUSUN?
GELİYORUM ŞEF!
Z
OLAMAZ... GENE ISKALADIK!
AMA ARTIK ELİMDEN KURTULAMAYACAK. GÖRÜR GÜNÜNÜ O!
3

ZIP!
DRIIING!
MERAK ETME ŞEF, HEMEN GELİYORUM.
Z Z Z
UU
KAHROLASI TELEFON YÜZÜNDEN ŞU ADAMI HAKLAYAMADIK. YA YAT UYU ADAM GİBİ GÖR ŞU DÜŞÜ, YA DA KALK İŞİNE GİT. BIKTIK ARTIK! YETER BE!
SON.

NİL NEHRİ

Nil nehrinin kaynaklarıyla birlikte keşfi eski ve orta çağlar boyunca çok ilginç ve önemli bir coğrafya sorunu oluşturmuştur

MISIRLILAR, öteden beri, ülkeye yaşam veren Nil Nehri'ni şımartmışlar, göklere çıkarmışlar, âdeta kendilerine olağanüstü bir tanrı yaratmışlardır, Nil'den.

Nil Nehri, Mısır için gerçekten bir tanrı belki de: Ancak, bu tanrının gizli yönleri ve günümüze ulaşan sırları Fransızların ünlü kumandanı ve imparatoru Napolyon Bonapart sayesinde gün yüzüne çıkmıştır. Çünkü Napolyon ülkesinde yetişen birçok sanatçı, bilim adamı ve düşünürü beraberinde Nil Nehri kıyılarına taşımış ve burada çalışmalar yapmışlardır. Özellikle Nil kıyılarındaki eski Mısır kalıntıları, arkeolojik zenginlikler hep bu araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır.

Bunun yanı sıra, Nil Nehri'nin kıyılarıyla birlikte kaşfi eski ve orta çağlar boyunca çok ilginç ve önemli bir coğrafya sorunu oluşturmuştur. Yalnız Mavi Nil'i bilen eski Mısırlılar, Beyaz Nil'in Bahr-el Gazal ile birleştiği noktanın güneyine hiçbir zaman geçmemişlerdi. 1822 yılında Mısır Valisi Mehmet Ali Paşa, Nil ırmağının sistemli bir keşfini yaptırmaya karar verecek bir askerî heyet gönderdi, bu heyet daha sonra Hartum şehrinin kurulacağı noktaya kadar gitti. Yirmi yıl kadar sonra iki ayrı heyet, ekvatorun 5 derece kuzeyinde bulunan Gondokoro'ya kadar ulaştılar. 1857 yılında, R. Burton ile birlikte Hint Okyanusu kıyısından yola çıkan İngiliz J.H. Speke çok geniş bir çöle rastladı ve Nil'in kaynağı olduğunu düşündüğü bu göle İngiliz kraliçesinin adı olan Victoria adını verdi. 1862 yılında yine Speke, yurttaşı J. Grant ile birlikte Victoria gölüne dökülen akarsuların en büyüğü olan Kagera ırmağını keşfetti. Fakat bu ırmağın bütünüyle keşfedilmesi işini gerçekleştiren, Alman gezgini Baumann oldu. Speke'den 30 yıl sonra Kagera ırmağını boydan boya keşfeden Baumann bu ırmağın, çeşitli kollarıyla birlikte, Nil'in en uzak kaynağı olduğunu ortaya çıkardı.

Mısır'ın başkenti Nil nehrinin üzerinde yer alır. Yukarıda fotoğrafını gördüğünüz Kahire, Afrika'nın en gelişmiş kentlerinden biridir. Mısır, dışsatımının önemli bölümünü bu liman aracılığıyla yapar.

ANSİKLOPEDİK BİLGİLERLE NİL NEHRİ

★ Kongo Nil'inin sularına toplayan Bahr-el Gazal'den başka Sobat ırmağı yoluyal güneybatı Habeşistan yaylasının suları da Nil'e karışır. Malakal'ın biraz ilerisinde daha düzenli bir yatakta akmaya başlayan ırmak, Bahr-el Ebyad ya da Beyaz Nil adını alır.

★ Tana gölünden Abbai adıyla çıkarak bol yağış alan Habeşistan yaylasının sularını getiren Bahr-el (Mavi Nil) Hartum'da Nil'e katılarak ırmağın sularını zenginleştirir. Mavi Nil, Nil'in kollarının en büyüğüdür.

★ Nil'in Mısır toprağında akan kısmının genişliği, suyunun en az olduğu dönemlerde ortalama 500 metre kadardır.

★ Irmak boyunca, adları Mısır'ın uzak ve yakın tarihiyle ilgili olan birçok şehir yer alır. Bunların başlıcaları, güneyden kuzeye doğru Abu Simbel, Luksor, Tebai, Karnak, Asyut, Menfis, Kahire'dir.

★ Nil eskiden yedi kola ayrılarak denize ulaşırdı. Bugün bu kolların sayısı ikiye inmiş olmakla birlikte ırmağın suyu birçok kanalla geniş Delta bölgesine dağılmaktadır.

★ Nil'in aşağı kesiminin en göze çarpan özelliği taşkınlardır.

★ Son 20-30 yılda, ırmağın taşarak toprağı beslemesinin yerini, baraj ve kanalların yapılmasıyla sulama yöntemi almıştır. Kahire yakınlarındaki Zifta barajı, Asyut, Hammadi ve İsna barajları ile ünlü Asuvan barajı ve bu barajın yakınlarında yeni yapılan Yüksek Baraj en önemlileridir.

★ Arapça adı "Bahr-el Nil" ya da kısaca "Bahr-el" olan Nil, Afrika'nın Doğu kesiminde güney-kuzey doğrultusunda akar. Kollarından Kagera ile birlikte (6600 km.) Mississippi-Missouri'den sonra dünyanın ikinci uzun ırmağıdır.

★ Nil, aynı zamanda dünyanın havzası en geniş ırmaklarından biridir: 2.800.000 km2.

★ Nil'in başlıca kaynak kollarından biri olan Kagera, çeşitli akarsuların birleşmesinden oluşur, bunların en büyüğü Luvironza'dır. Tanganika gölünün kuzey-doğusundaki Burundi yaylasından doğan Luvironza ırmağı batı kıyısından Victoria gölüne dökülür.

Gölün kuzey kıyısından, Jinjo kasabası yakınlarında, Luironza ırmağının devamı olarak çıkan ırmağa Asıl Nil adı verilir, Asıl Nil'in gölden çıkışında oluşturduğu ve Rippon Falls adı verilen çağlayanlar, vadinin biraz ilerisinde Owen Falls barajı yapıldığından beri kaybolmuşlardır.

★ Victoria gölünden çıkarak kuzey-batı doğrultusunda akmaya başlayan ırmak, deniz düzeyinden aşağı-yukarı 1000 metre yükseklikte bir çöküntü alanını doldurarak, Kioga gölü adı verilen bir bataklık alan meydana getirir.

★ Albert gölünden sonra kuzeye doğru akmaya devam eden ırmak, buradan Sudan sınırına kadar Albert Nili, Sudan sınırından sonra da Bahr-el Cebel adını taşır.

BİR ÖYKÜ

MERKEZ EFENDİ

CENGİZ BEKTAŞ

DENİZLİ Merkez Efendi'yi bana dayım anlatmıştı. Sözüm ona Merkez Efendi'nin kardeşi, büyük büyük dedesiymiş. Dayım, anlattıklarına azıcık inanmazlık etsem çok kızardı. Onu ağzımı açmadan dinlerdim. Şimdi düşünüyorum da, anlattıklarındaki gerçek payından çok, ne demek istediği önemliydi belki de.

Merkez Efendi önemli bir bilginmiş. Denizli'de bir okulu, çok da öğrencisi varmış. Çağına göre çok ileri, açık düşünceliymiş. Kızlarla oğlanları bir arada okuturmuş. Onun çevresini uyandıracağından korkan, karanlık düşünceliler, örümcek kafalılar, durumu hemen İstanbul'a, padişaha bildirmişler.

Padişah iki adamını, olanı biteni anlayıp dinlemeleri için, Denizli'ye yollamış. Bu kişiler Denizli'ye varıp, Merkez Efendi'nin kapısını çalmışlar. Merkez Efendi onları içeriye buyur etmiş. Konuk yerine oturtmuş. Yedirmiş içirmiş. Derken sıra meyvaya gelmiş. Neyi sevdiklerini sormuş. Konukların canı üzüm çekmiş:

— Üzüm isteriz ama, ortalık kış, bu mevsimde olmaz ki! Demişler.

Merkez Efendi öğrencilerinden birini çağırmış ve ona şunları söylemiş:

— Asmaya selâm söyle üzüm versin.

Öğrenci hemen pencereyi açmış. Daha söylemesine kalmadan, asmanın dalı içeriye uzanmış. Üzerinde koca bir salkım üzüm varmış. Konuklar şaşkınlıktan hiç ses çıkaramamışlar. Üzümü hep birlikte tane tane yemişler. Merkez Efendi taneleri kopmuş salkımı yine asmaya geri vermiş.

Konuklar o gece orada uyuyup ertesi günü yola çıkmışlar. İstanbul'a varıp olanları anlatmışlar. Padişah onları dinleyince, Merkez Efendi'nin ermiş bir kişi olduğunu anlamış. Ona dokunmamış.

Ne var ki, çevresine aydınlık saçan kişiye, karanlıktan yararlananlar, karanlıkta iş görenler dayanamazlar ki. Yine İstanbul'a ulak yollamışlar:

— Ateşle barut bir arada olur mu? Bu kişi kızlarla oğlanları bir arada tutup, onlara kötülükler öğretiyor. Din, ahlâk elden gidiyor. Yollanılan adamları da kandırıyor. Gibi yalanlarla zehir saçmışlar. Padişah yeniden iki adamını Denizli'ye yollamış.

Adamlar az gitmişler, uz gitmişler, günlerce, haftalarca yol almışlar. Kış kıyamet demeyişler, Denizli'ye varmışlar. Sorup soruşturup, Merkez Efendi'nin kapısını bulup çalmışlar. Kapıyı Merkez Efendi açmış. Açmış yaaa... Bir eliyle kapıyı tutarken, öbür avucunda da koca bir pamuk parçası tutuyormuş. Pamuğun üzerinde de çıtırtılarla kıvılcımlar saçan kıpkırmızı, koskoca bir köz parçası varmış. Köz pamuğun üzerindeymiş ama, pamuk yanmıyormuş. Ateşle barut bir arada olur mu diyenlere bundan iyi karşılık mı olur? Adamların dilleri tutulmuş. Hiçbir şeycik diyemez olmuşlar. Merkez Efendi onları içeriye almış. Yedirmiş içirmiş. Ertesi gün onlar da İstanbul'a dönmüşler. Gördüklerini bir bir anlatmışlar. Padişah gene ses etmemiş.

Aradan günler geçmiş. Su uyur düşman uyumaz demişler.

Merkez Efendi'nin çevresinde gün geçtikçe daha çok sevilişine dayanamayan aydınlık düşmanları padişaha bir daha bir daha ulak yollamışlar. Merkez Efendi'yi binbir dille öyle kötülemişler öyle kötülemişler ki, padişah da bıkmış. Bu kez adamlarına, Merkez Efendi'yi alıp İstanbul'a getirmelerini buyurmuş.

Adamlar varıp Merkez Efendi'nin kapısına dayanmışlar. Merkez Efendi bakmış ki kurtuluş yok. Adamlara:

— Sarayın kapısında buluşalım. Demiş. Öyle dedikten sonra da uçmuş sanki. Onlardan önce varmış padişahın kapısına. Girmiş içeriye. Padişah tam o sırada namaz kılıyormuş. Namaz kıldığına aldırmadan:

— Selâmünaleyküm. Diyerek selâm vermiş. Padişah önce namazını bitirmiş. Sonra da:

— Ne biçim adamsın? Namaz kılarken selâm verilir mi? Namazdaki kişi konuşur mu? Diye çıkışmaya kalkışmış.

Merkez Efendi hiç oralı olmamış:

— Sen namaz kılmıyordun ki padişahım. Namaz kılıyor gibi yapıyordun ya yüreğinle orada değildin. İçinden sarayın damını yaptırayım diye düşünüyordun. Demiş.

Padişah gerçekten de öyle düşünüyormuş. İçinden geçenleri bile okuyabilen bu kişiye o da şaşmış kalmış. Ama onu bir daha Denizli'ye yollamamış. Merkez Efendi İstanbul'da kalmış. Zorla mı kalmış isteyerek mi kalmış dayım bilemedi. Bana göre Merkez Efendi, padişahın gözünün önünde olacağına, Denizli'de olmayı, aydınlık düşüncelerini yaymayı yeğlerdi.

anonim bir hint masalı

GÜVERCİN, LEYLEK VE TİLKİ

Depşelem Beydabaya dedi ki: "Şimdi senden birşey istiyorum: "Başkalarına akıl öğrettiği halde kendisi bir şey öğrenmiyen bir kimseyi temsil eden birşeyler anlat."

Beydaba anlatmağa başladı:

Güvercinin biri ulu bir hurma ağacına yuva yapmıştı. Güvercinin böyle yüksek bir ağaca yuva yapması ve yavru çıkarması çok zor oluyordu. Hayvancağız yavrular yavrulamaz bir tilki hemen başında bitiyor:

"Ya yavrularını aşağı at ya ağaca tırmanıp, hepsini yok edeceğim..." diyordu. Güvercin korkudan tir tir titriyor, lânet olsun al, diyerek yavrularını aşağı atıyordu. Tilki de onları yiyordu. Güvercin yine yavrulamış korku içinde yuvasında büzülüp kalmıştı. O sırada bir leylek güvercine neden kederli olduğunu sonrdu. Güvercin olanı biteni olduğu gibi anlattı. Leylek, "bak sana bir akıl öğreteyim" dedi. "Tilki yine gelirse ona dersin ki ben artık sana yavrularımı atmıyacağım, çıkabilirsen çık. Beni ele geçiremezsin: Ben uçar kurtulurum. Ancak yavrularımı alabilirsin."

Leylek uçup gitti. Bir su kıyısına kondu. Tilki yeniden ağacın altına geldi, bağırıp çağırmaya, yeniden yavruları istemeye kalktı. Güvercin leyleğin kendine belirttiği sözleri söyledi.

Tilki, "Iyi ama dedi bu aklı sana kim öğretti?"

Güvercin: "Kim olacak leylek!"

Tilki: "Ben ona şimdi kim olduğumu göstereyim de anlasın." dedi.

Irmak kıyısına koştu, leyleği buldu ve ona sordu: "Leylek de, bakayım rüzgar sağdan eserse ne yaparsın; Soldan eserse ne yaparsın, başını hangi yöne çevirirsin?"

Leylek: "Sağdan eserse başımı sola, soldan eserse sağa çeviririm."

Tilki: "Ya dört yönden rüzgâr eserse?"

Leylek: "O Zaman başımı kanatlarımın arasına alırım."

Tilki: "Bu nasıl iş inanmam doğrusu, böylesini hiç görmedim, siz kuşlar biz öteki hayvanlardan daha akıllısınız herhalde."

Leylek tilkinin bu konuşmasına çok memnun kalmıştı. "Bak yapayım bir kez de gör!" dedi. Başını kanatlarının arasına aldı. Tilki hemen üzerine atıldı ve leyleği boğdu. "Ey özümün düşmanı" dedi. "Güvercine akıl veriyorsun da kendin neden akıllı olmuyorsun? Bak düşmanın seni nasıl avladı."

Yıllardır yavrularınıza okumayı kolay ve çabuk öğreten fişli

ALFABE'nin

yeni baskısı çıktı

Yazmayı kolaylaştıran küçük fiş ekleriyle

Dört renkli karton kapaklı, tamamen renkli ofset baskılı

Milliyet YAYINLARI

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayınlayalım...

- MİNE GÜNGÖR: 11 yaşındayım. Pul ve kartpostal biriktiririm. Adresim: Sultantepe Susuzbağ Sok. Güleroğlu Apt. No: 18/6 Üsküdar-İST.
- ÜNVER ALİBEY: Yaşım 13. Kartpostal, pul ve kelebek kolleksiyonu yaparım. Boş zamanlarımda kitap okur, resim çizerim. Hayvanlarla ilgilenirim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum. Adres: A/22 Çayırova, Magosa - KIBRIS
- SERPİL TEGON: Yaşım 13. Ortaokul ikinci sınıf öğrencisiyim. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, kırlarda gezmeyi, koşmayı ve çiçeklerle uğraşmayı çok severim. Pul, eski para, yabancı para, yaprak ve sigara koleksiyonu yaparım. Dergi okuru yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Terzi Bayırı Yeniyol Altı Filiz Sok. No: 11 İzmit - KOCAELİ
- GÜL GÜLLAPOĞLU: Yaşım 15. Lise öğrencisiyim. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı severim. Pul koleksiyonu yaparım. Yaşıtım olan kız arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: İbrahim Çavuş Mah. Ayık Sok. No: 10, D: 15 Şehremini - İSTANBUL
- ZEYNEP BAŞAR: Yaşım 10. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı severim. Ayrıca piyano dersi alıyorum. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Cumhuriyet Bulvarı No: 243 Alsancak - Gündoğdu - İZMİR
- HANNA ERGÜL: Yaşım 14. Sporla ilgilenirim. Kitap okumayı, şiir yazmayı severim. Yazışmak ve arkadaş edinmek istiyorum. Adres: Dolapdere Cad. Hüdaverdi Apt. No: 101-103 Kat: 3 Pangaltı - İSTANBUL
- ELİF SÖNMEZIŞIK: Yaşım 14. Spor yapmayı, müzik dinlemeyi, yüzmeyi severim. Mektuplaşmak istiyorum. Adres: Ataköy 1. Kısım A/30 Blok Kat: 1 Daire: 1 Bakırköy - İSTANBUL
- HÜLYA KURNAZ: Yaşım 14. Öğrenciyim. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, sporu çok severim. Pul ve kart biriktiririm. Çeşitli yörelerdeki arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Emeksiz Cad. Lise Sok. Sabır Apt. No: 15 Kat: 2 MALATYA
- ERKAN TEKİN: Yaşım 12. Pul ve kartpostal koleksiyonu yaparım. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Yazışmak istiyorum. Adres: Emekli öğretmen Fuat Tekin eli ile Erkan Tekin'e Gönenköy - İSPARTA
- SEVDA OVALI: Yaşım 12. Özel meraklarım pul biriktiririm. Kitap okumayı severim. Voleybol oynarım, yüzmeyi çok severim. Yurdumuzun her bölgesinden yazışmak istiyorum. Adres: Hasanpaşa Ahmet Rasim Sok. No: 48 Kadıköy - İSTANBUL
- ERDİNÇ DERLEYEN: Yaşım 14. Pul koleksiyonu yaparım ve fotoğraf çekerim. Yazışmak istiyorum. Adresim: Şerifkuyu Sokak No: 18 D: 18 Akbıyık Ap. Üsküdar - İSTANBUL
- NEVZAT ÖNAL: Yaşım 14. Spor yapmayı severim. Şiir yazmayı severim, Enstrüman çalarım. Mektuplaşmak istiyorum. Adres: Karşıyaka Mah. 11. Sokak No: 5 ÇORUM
- DİLAY ÇETİN: Yaşım 11. Boş zamanlarımda kitap okumayı, resim yapmayı, yaprak koleksiyonu yapmayı ve peçete koleksiyonu yapmayı çok severim. Fenerbahçeliyim. Yaşıtlarımla yazışacağım. Adres: Özveren Sok. Gökçam Apt. No: 35/7 Maltepe - ANKARA

✱ KÜÇÜK BİR ÖYKÜ

SAAT

Ahmet ortaokula gidiyordu. Sınıfının başarılı öğrencileri arasında idi. Yaklaşık her sınavda, sınıfın en yüksek notlarından biri onun oluyor, öğretmenleri de bu nedenle onu çok seviyordu.

Ahmet'in saati yoktu. Babası İhsan bu yıl da sınıfını doğrudan geçerse ona bir saat alacağına söz vermişti. Zaten Ahmet de uzun süredir düşlediği saatine kavuşmak için var gücüyle çalışıyordu. Başkaları için adeta bir kâbus gibi görülen matematik, tarih dersleri onun için çocuk oyuncağıydı.

Günler günleri, aylar ayları, takip etti, Ders yılının sonuna geldiler. Ahmet sınıfını doğrudan geçti. Babası da ona söz verdiği gibi, güzel bir saat aldı.

Ahmet o kadar sevindi ki, soluğu mahallelerindeki boş arsada aldı. Dev yapıların arasında âdeta sıkışmış gibi duran bu boş arsa, mahalleli çocukların futbol maçı yapabilecekleri ender yerlerden biriydi.

İki çocuk arsada yarım saat kadar top oynadıktan sonra birlikte sinemaya gitmeye karar verdiler. Arsadan çıkıp sinemanın yolunu tuttular. Ama o anda Ahmet koluna baktı. Bütün yıl çalışarak almaya hak kazandığı saati yoktu. Ahmet'in başından kaynar sular indi. Akşama babasına ne diyecekti? Ona saatini gösteremeyecekti.

Ahmet, yitirdiği saati düşünerek yolda yürürken yaşlı bir adam arkasından seslenerek, Ahmet'e bir saat kaybedip kaybetmediğini sordu. Ahmet'in gözleri faltaşı gibi açıldı. Bu adam onun saatini kaybettiğini nasıl biliyordu? Yoksa kaybettiği saati onda mıydı?

Yaşlı adam cebinden Ahmet'in kaybettiği saati çıkararak, "Sizi top oynarken seyrediyordum. Sonra da bu saati buldum. Sizin olduğunu düşünerek, sizleri izledim," dedi. Ahmet çok sevinmişti. Yaşlı adama teşekkür ederek, hızla oradan uzaklaştı. Artık babasına saati gösterebilecekti.

AYSUN BİLGİN

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

ÖĞRETMEN

Öğrettin bunca yıl
Bize güzel bilgileri.
Geldik ilkokula,
Senin ilk bakışını gördük.

Nasıl sevinmiştik,
Ne kadar sıcak bakıyordun.
Kızmadan öğrettin,
Kızmadın bize,
Kızdığın zaman,
Üzüldüğümüzü biliyordun.

Fakat biz küçüktük,
Anlamıyorduk,
Yaramazlık yaptığımızda,
Senin üzüldüğünü.

NACİ GENÇ

GERÇEK SEVGİ

Gerçek sevgidir bu
İnsan insanı aldatmazsa
Gerçek sevgidir bu

Kimse kimsenin kalbini kırmazsa
Gerçek sevgidir bu

Sevenle
Sevenler ayrılmazsa
Gerçek sevgidir bu

Kimse birbirine darılmazsa
Gerçek sevgidir bu

Kavganın yanına varılmazsa
Gerçek sevgidir bu

Kimseye kem gözle bakılmazsa
Gerçek sevgidir bu
Barış hiç bozulmazsa

SEYHAN ASAN

HOŞGELDİN OKULUMUZ

Müjde çocuklar hepimize.
Artık okulumuz açıldı.
Hepimiz neşeyle okula gideceğiz.
Hoşgeldin oklumuz.
Dersanemize, kara tahtamıza,
Öğretmenlerimize, arkadaşlarımıza,
Kara kalemi tutmaya kavuşacağız
Hoşgeldin okulumuz.
Hepimiz Atatürk'ün izinden
Onun izinde onun yolunda
Öğün, çalış, güven sözünü tutarak,
Hoşgeldin okulumuz.

ERDAL ODAK

Resim: OLCAY ÖKTEM

DOĞA

Doğada bulunur yaratıklar,
güzellikler,
Kuşlar uçar ürpererek,
Dağlarda uzanır ağaçlar,
Uzun ömürlü olmak için
savaşır vahşi kuşlar.

Volkanik dağlar, durmadan ağlar,
Etrafı fosil ve küller bağlar.
Doğada geçer böylelikle zamanlar.
Bacağı kırılmış kuş yazı bekler

Fakat kış karı da ekler.
Ava çıkan avcı nasıl acımaz,
İşte kış da böyle acımaz.

ALİ YEĞİN

MESLEKLER

Bir çok meslekler vardır,
Pek çoğu yararlıdır,
Çalışan bütün insanlar,
Her zaman çalışkandır.

İnsanlar çalışarak,
İşlerini yaparak,
Zaman geçirirler,
Para kazanarak,

Sadece para değil,
Dost da kazanırlar.
İnsanların amacı
Çalışkan insan olmak.

EMEL ERSAN

SAVAŞ VE BARIŞ

Yeryüzüne şöyle bakın bir uzaktan
Her yerde açlık, sefillik.
Nedeni nedir sizce?
Savaş savaş, barış barış
Her insanın aklında savaş
Fakat neden yoktur akıllarında
Barış, kardeşlik, özgürlük.
Çünkü bu zamanda her şey savaş

GÖKHAN ZİNCİRLİOĞLU

ÇOBAN

Sabah kalkar altıda
Sarılır kavalına
Koşar hemen ahıra
Başlar gün ağarmaya

Koyunları meliyor
Hepsi mazlum geziyor
Günün soğuk rüzgârı
Yavaş yavaş eriyor.

ERTUNÇ ŞEN

PARK VE ÇOCUK

Bütün çocuklar sever,
Herkes girmeyi bekler.
Salıncaklar, uçaklar,
Çocuklar sevinçten uçacaklar.
Gitmeyen üzülür,
Bir köşeye büzülür

ABDULLAH KÜTAHYA

BU ÜNLÜ KLASİKLERİN
ÇİZGİ-ROMANLARINI
OKUMAK İSTER MİSİNİZ?

Milliyet

SİZE BU OLANAĞI SAĞLIYOR

YENİ CİLTLERİ ÇIKTI
BAYİLERDEN ARAYIN.

6 çizgi-roman
bir ciltte

BİP®

Bip bip, bip....bip....
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım, özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

Benimle zevkli çalışırsınız.
Plastik yapıştırıcıyım,
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağı
Pamuk Prenses ve Yedi Cüce'den
dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi akın atmay
Birlikte neler nele oynayacağı

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdülhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel: 44 64 24-43 70 12-44 61 36

ASA

"Ben babamdan önce emekli olacağım!"

"Babam, sınıf geçme armağanı olarak, bana Pamukbank'ta Emeklilik Hesabı açtırdı. 21 yaşıma geldiğimde büyük bir gelirim olacak. Oysa babamın, ancak 55 yaşında emekli maaşı olabilecek!"

Babanıza söyleyin, size de Pamukbank'ta bir Emeklilik Hesabı açtırsın. 12 yıl sonra -henüz çalışmaya bile başlamadan- büyük bir para geçsin elinize

Isterseniz bu paranın tümünü birden alırsınız, isterseniz durur, yüklü bir maaş getirir.

Sınıfınızı geçtiyseniz, liseyi bitirdiğinizde aylık geliriniz hazır demektir.

Tutun babanızın elinden, Pamukbank şubelerinden birine uğrayın. Kim bilir belki kendisi için de bir hesap açtırır.

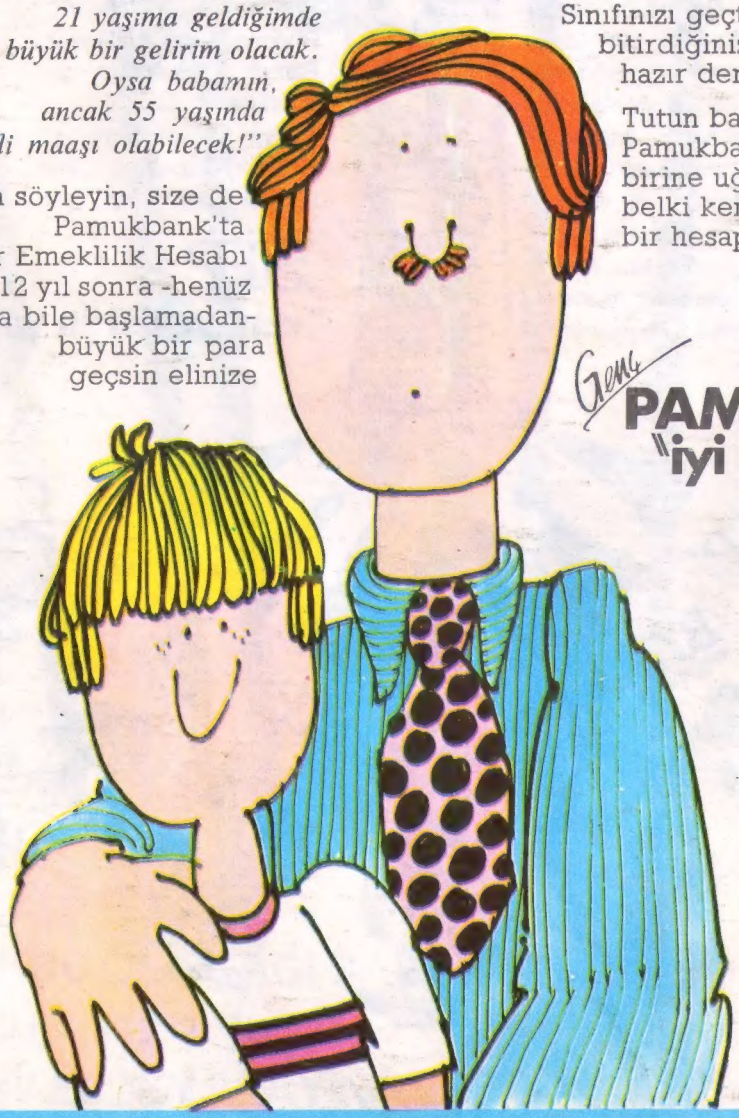

PAMUKBANK
"iyi bankadır"